

முகவரை.

அறங்கக்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

சென்னையிற்சிறந்தநீதி செலுத்தியவந்தனாளன்
கிண்ணரிநாதவேத கீதகோவர்த்தனம் சேர்
சென்னைறியாளன் சேஷ்கிரியேனு நாமநல்லோல்
சொன்னதோருதியேந்திச்சோதரர்க்களிப்பாமாகி

ஸ்ரீ பரப்ரஹ்மஜே ஸம:

ஓமு கு ந் த மா வஸ.

எமுசிர்க்கழி ஷெடில்யாசிரிய விருத்தம்.

1. மலர்மகன் மணவரள மருள்செப் சம்சாரவேர்
மண்ணெழுசி மழிக்கடின்றோய்
உலகொமளித்ததற் குண்ணிறை பூகயாய்
ஏரக நற்சயனயானேயும்
கிலவு மன்புடை பக்தவத்ஸா வரதனே
நேர் தயாபரனே யென்றும்
பலவதறுமுன்னும் படனமே பெஞ்சூன்றும்
பொது செய்தி மாண்பு மார்க்கர.

2. தேவகி களிக்க வந்து தேவ தேவனுயான
 திவ்ய கோமளனே வாழி
 பூவினது பரமே பொன்றிடவெழுந்தருள்
 புண்ணிய முதுந்த வாழி
 மேவிய விருப்பமதை மேன்மைபடவே போழி
 மேவங்ஞனே கண்ணவாழி
 நேவலர் சூலமணி லிளக்கரகி சின்றதேர்
 கோபாலகிருஷ்ண வாழி.
3. தலையினை வணக்கியுன் தானதற் பணிக்குமே
 தருவரயென் ஜேம்பவனேன்
 நிலையினை பாக்கக்கூய நீத்து மெத்தனை சென்மம்
 நேபடிது முன்றங்பாத
 மலரினை மறவாது மதியிடை யிருத்தவே
 மகிழ்வுடன் ஸித்தருங்குவாப்
 பல பொருள் கடிந்துமுன் பற்றதை படைச்தோக்குந்
 பதமருள் முதுந்தயாலே.

4. சுதாக்க விவரணத் தேற்றமதனைக்கொண்டுள்
 சோலிஸேர் திருவடிபிளை
 அகழுர வணக்களிலே ஆழ்தும்பி பாதமாம்
 ஆற்றிறைனு நரகமதைபான்
 இகழுவும் சேரவிலை இந்திரதுப்பான
 எங்கெழு மரம்பை மாதர்
 ககம் பெறவு மன்றங்றன் சோர்விலாத் திபானமென்
 குழ் சன்மம் சொள்வே முதுந்தா.
5. தகுமசாதனமென்றும் தாக்கக வில்லையான்
 தகுபிபாருள் வேண்டவில்லை
 ஒரு காம போகழும் ஓம்பினேனில்லை யான்
 ஆழ்வினையில் ஞானத்தலாம்
 வருகவென்றே கொண்டுடன் சென்மசீஸ்மாந்தரம்
 வழுவாதவுன்றன் பத்தி
 பகுவே உண்ணினைப் பாதவும் போருகப்
 பற்றிதன் ஞானமுதுந்தா.

["]

6. தபனம் செய் கரகிலோ நாழ்பூமி தண்ணிலோ
தங்குவேன் கவர்க்கமதுகிலோ
கபவாதபித்தமய கால வர்தத்திலும்
அர் நோன்று மம்புயத்தின்
நிபம் வென்ற வுண்ணிலைப் பாதத்தினிலைசிர்க்கத
நிட்டையை விரும்பினேனால்
அபரிமிதவளினொள் அந்த கரகன்றனை
அழிந்தருள் முதுந்தயாலே.
7. உடலினையகன்றுபிர் ஒழுமக்காலையில்
உங்கமரமை எங்கனைபோ
கவடப்பித்த கபவாத மஜைத்துமே யென்றனற்
கண்டத்தைக்கட்டுமென்றே
மராச ஹும்சமென் மனதுமூன் ற்ருவடி
மரைக்கட்டிலின்றையார
இடையர் பரடியில் வந்து எழுந்தருள் கண்ணனை
எண்ணிலைன் சாலவென்று.

8. மந்தகரசமூகர விந்தனு யன்பர்தம்
 மனமே கொண்ட துன்பபொழியலே
 நந்து நாரதயா முனிகளுக்கி தபோதனர்
 தலைவனங்கிபே தியானம்செப்
 நந்தனை சுதனுகியும் பராத்பரனுன
 நாரணைச் சுந்ததமுமே
 சிங்கதயிற் கொடு பத்தி செய்வதே யாகின்ற
 சித்திமுத்தியாடு நின்றேறனுன்.
9. பரிசனமிடுமும் பாசப் பாலைவன மேனியே
 படிதுயருமுன்றதெல்லாம்
 ஏரசரண பங்கயம் செங்களென்று மீதுமே
 கலர்ததோனலைகளுடனும்
 அரியெனும் சரசிலே ஆந்துடனே ஏரஞ்சி
 அங்கங்கீச் பருக்காகித்
 திருக்கிய சிக்கூடும் தீர்த்தியிலவன் தாபத்தைக்
 கிளகத்திடெனம்மானை.

10. போருக நயனமும் சங்குசக்கரக் கையும்
 சார்ச்த அக்கண்ணனேன் னும்
 முராரியே யல்லாத முதன்மைசீசு பொருளுண்டோ
 மும்பையாம் காலத் தென்றும்
 பராவியே பருதுகற் கேற்றநற் டற்றாற்
 பசிவதா மழுதம்வேலிரூ
 நிரந்தரம் சிடாடலே சிக்கியதாப் பெஞ்சமே
 சினாந்திடா பவனை நியே.
11. பாபமியத்தணைகொடி பண்ணியிட தண்டத்தைப்
 படைத்தனே னென்றிடது
 மயபத்தி அலபனும் மாலைதூராணனையே
 மறவரது திபரனம் செய்வாய்
 சேபத்தி லமர்ந்திடேல் சேர்வதையே கொண்டிடேல்
 சுழல்ஸூட வென்றன் கெஞ்சிசே
 ஆபத்திலுலகோஹர ஆதரித்தருளுமயவன்
 அடிப்பாறைக் குத்திடானே.

12. புண்ணியமுடன் பாபப் புயலதைக்கூடியே
 புல்ளெளும் உதகம் சேரும்
 மண்ணிடைக் குடும்பமாம் மாசாகாம்பட்டு
 மனிமக்கள் மற்றுள்ளூரை
 எண்ணிபே காப்பமை ஈடிலாப்பாரத்தை
 இகழலாம் வகையுமொன்றே
 அண்ணவாம் அரியெனும் அத்தெப்பம் பற்றியவ்
 வர்களியகன்று செல்லாம்.
13. கரையிலக்டல் போலக்கானு சப்சாரமதைக்
 கடத்தலிரதாகு மென்றே
 வெரு ஞாறேல் நெஞ்சமே வேணுகோபாலனர
 விந்தனீர் கண்ணனுன
 மூராரியைப் பற்றியே முதன்மை சேர் பத்திரோடு
 முறையுடன் தாண்டளாகும்
 பராவியே நின்ற பவமயன சமூசாரப்
 படிவிலாச் சாகாத்தை.

14. மதனஙும் பவனத்தால் மண்டியேறு போகமாம்
 யாவலீடுகரளாகச் சீரும்
 அத சகோதரரெனும் சூழ்கராக் கலக்கிடச்
 சமூலாகத் தாரமோடாம்
 உத்திசம் சாரத்து எழுந்தியா முழல்வகை
 ஒழிக்கவுன் பாதமலின்
 பதகிசீர் பத்தியெனும் பற்றேஷும் தங்கருள்
 பத்துமன்று கொண்ட வரதா.
15. உமதி மணதனில் ஒதுக்கணப் போதுமே
 உள் சிறை பத்தியற்றேர்
 தமதுமுக நோக்கிடேன் தாழ்த்தியே செவிதனைத்
 தங்கிடேன் திவ்யசரிதம்
 உமதுமே யில்லையேல் உத்தயர வுமைங்கைத
 உரைப்போரை மனத்து வெண்ணேன்
 அபருவே வெஞ்ஞான்றும் அகில செகதீசனே
 ஆரதன முன்னைச்செய்தே.

16. கண்ணனைக்கானுயிர் கண்களை கரங்களே
 கபலீஸப பார்பிற்கொண்ட
 அண்ணலை யாராதியுமடி காளவன் கோயில்
 அடைகுங்கீர் அய்யநாவே
 புண்ணிய அவன்காதை புகலுவாய் நெஞ்சமே
 போற்றிச் சிரமே வணங்காய்
 பண்ணமை முராரி சேவ முகுந்தன்பாதம்
 படைதுள பாரசிமுகராய்.
17. செனன மரண நோயைச் சேதனம் செயவரு
 கிறந்ததோர் கிருஷ்ணமிருதம்
 மனமுறப் பருகிடும் மருந்து மற் றில்லையென
 மாயோக யாக்யவல்க்யர்
 இனத்தராமிருதிகள் எடுத்துரை இப்பற்றதே
 எங்குமோர் சேரதியாகி
 நினைத்தறிய எகாத நிகரிலாக் கண்ணனவி
 நித்யரணங்க போட்சவழியாம்.

18. ஆபத்தினைகளாண்ட ஆர்கன்சுசாரம்
 ஆட்டந்துமே யுழல்யாந்தர்காள்
 மாபரம ஹிதமான்று மட்டுடன் சொல்லுவேன்
 மதித்தக்கவை சேரலாகும்
 தாபம் வேறாகற்றுமேய தாட்டந்து பிரணவம்சீர்
 தழழ நமோ நாராயணை
 சோபித எமத்தைச் சோர்விலாதெடுத்தோதிச்
 குழ்கடல் கடப்பதேயாம்.
19. உனது பேர் மகிழ்ச்சியின் உதக்கருஷ்ட நிலைநோக்கில்
 ஒரு ரேணு வரகு முலகம்
 புனலைதும் பூதமும் புன்றிவலைபொக்ரும்
 பேர்ந்பொன்றே யாதுமதேய
 கனவாயுவென்பதும் கடைச்சவாசம் போலம்
 கனமும் புழைபோலாமால்
 பசிமீலை மகனுதன் பழிப்பில் பிரபாத்திங்
 பல்கிரும் யொப்புர் மூகுஞ்சா.

20. ஏரோகுட்சவே சந்ததமு மெம்மனே
 சரணூர விந்த முன்தே
 பராவியஞ்சலி பாஜியும் பணித்திடு
 பரயானந்த நேத்திரமுன்
 ஏரோமம் பொடித்திடும் உடலமு எடுக்குற
 உன்னதூபவக் கண்டமோடும்
 இருந்திடு மின்னிலை யழுதமெஞ்ஞான்றுமே
 இன்புறப் பருக வருள்வாய்.
21. கோபாலகிருஷ்ணனே கோபிசன நாதனே
 கோடுடைக் கஜீந்த்ரன் கூவ
 ஆபத்தகற்றின ஆர்களிக்கருணையோய்
 அமுதமு-ஆததி தோன்றும்
 சிபதியாகவே வரிராம அனுசனே
 சிற்றிடைத் திருவின் மாலோய்
 மாபரா திரிவேஷகரூ கஞ்சவந்தகா
 மதித்தெமைக் காத்திடாயே.

22. பத்தரைப் பிடிக்கும் பாம்புகள் கருடமணி
 பாலித முன்றுலகமணி
 சத்திகோபியர் நேதர் சாதகாப்புத மணியே
 சவுந்தரியத்தின் முத்ராமணி
 அத்தை காந்தராமணி அஜீயுருக்மிணியின்குச
 அணியிப்பனவே அமையுமணியே
 சித்திதா தேவ சிகாமணியுமானவனே
 சிர்கெள் கோபால் குடாமணி.
23. சத்துருகணைக்கிடும் சாரமங்கிரமாகிச்
 சதுர்மறை புகழ் மந்திரமுமாய்ச்
 சத்திகெள் சமுச்சார சாகரத்தெப்பமாய்ச்
 சருவைகவரிய நேருமந்த்ரம்
 அத்துக்க அராவிடம் அஞ்ஞான விருங்கடி
 ஆண்மனீடேறு மந்திரமாம்
 சித்திகேசர் சீ க்ருஷ்ண சீவமங்கிரமங்கதச்
 செபி சததம் நாவே செபிகி.

24. போகபோகந்தனைப் போக்குயர் மருந்தது
 புண்ணிய சனகாதி முனிவர்கள்
 யோசனிலமர்ந்திட உதவிடுமருந்தது
 யுத்த அசராதிகடிமருந்து
 சூகழல் மூவுலகுஜ் ஜீவதமருந்தாய்
 சூசபவபய மருந்துமாம்
 பாரங்த ஹிதயதைப் பருகிடு ரெஞ்சடீ॥
 பாலக்குருஷ்ண ஜீவாமிருதமங்கந.
25. வேத அத்தியப்பனமும் விழினத்திலெழுதலாம்
 விரித்திடுபவாசவிரதமும்
 ஆதுடல் குறைக்கவாம் உதவலுரண் சாலையும்
 உதகசிறை தடாகபீராடு
 குதியிற் பெய்திடு ஆகுதிபோஸ்ரூபம்
 புண்ணிய தீர்த்தத்திலாடல்
 போதகஸ்நாணமாம் போற்றல் நாரணையை பீர
 புரிந்திடாப் புரிவிலைர் தயக்கே.

26. கர்ரபனுவென்ற நாமமக்ஞமலை
 கவினுற் சுற்றிதெனும்
 பூரிபரானுதாம் புணர்த்திவில்லையோ
 பொருளாவர் விழைந்தவாறு
 நாரியர் கருப்பத்தில் நாமூழன்றதுவெலைம்
 நற்றிரு நாமமத்தைச்
 சிகுற்றும்னாதம் சென்மத்தி வெக்காதும்
 செபிபாத குற்றமக்நே.
27. உன்னட்டமயபடி ஜயிபன் பணியாளின்
 உறு பண்ணீரக்கு மாணினுளைப்
 என்னையுன்றிருவுளம் ஏற்று கீ கொண்டிடல்
 என்னைச் சென்மயபலனும்.
 உன்னையான் வேண்டுவது மிதஙல் வேறில்லை
 உத்தமா உலகநாத
 என்னுடை விழைவினை ஈன்றாருள் அப்பனே
 ஏமதுகட்டபாரீர,

28. புதையிப்பாரான் புதூர் சிடேபூட்டும்
 புதல் முள்ள வெளியூந்த
 அங்கோரவர்ஸ் வீலியிலீச் அகுத்துதாகமதால்
 ஏதும் உடலுடன்தொல்கிட்டி
 கல்லூரன் குதுமங்கம் கல்லிக்கல்லாறு வொன்றுமே
 ஏட்டுபோல மாசாங் ராஸ்வீப்.
 பண்ணித்துவமுற்புவே சேஷ் காம்பெனிலு
 ஆழிவிர்க்கூர் பாவுதுன்னே.
29. முன்ன் கீ முக்கண்ணன் முகமுறையங்கியால்
 முத்துமே யணக்கலுடை
 இன்னுமிழங்கமலில் தீருக்க கீ தகடென்ற
 என்றாற்றி பெட்டில்லை
 உன்னத முகுத்தன்றுள் மலைமீன் ஆள்ளந்தை
 காற்றின் பேற்றுகிற்க
 அங்கோவம் முராரிகை ஆழியின் நிறமைத்
 அறிந்திலையோ மார்க்கேப்.

30. பாராவாரக்தனிற் பன்னகப்பாயலிற்
 புத்தநிதைப்பீவிகாள்ளும்
 நாயபணங்ரீசு நாடுபால்லாம்
 நாம் கற்கோரைக்கீத
 பாரப்பெருக்காஸ் கால்வாருஷத்திட்ட
 தேவபு பமங்கன் சந்தம்
 நிராகாரத்திரு நாயங்கள் பெரும் வேறு
 தெப்பிடேல் பணிக்கொள்வே.
31. சங்கிப்பங்கெட்டுக் கரியழக்கித்திடும்
 காரங்குதைப்பிட்டத்தின்மை
 ஏத கஞ்சமுகுத்தை மிஸ்திலைதுவிக்கூது
 குதை மிழங்கப்பாயாம்.
 மாந்தமாந் மாமாந் மாந்திரை கேஞ்சி ம
 மாந்திரைக்கு பாக்குவைப் பி
 பி. கெஞ்சிருந்தன் கெஞ்சும் கித்திசே போகுவான
 கில்குங்கா காவாயாத்த.

32. பீஷத்தி வருமகன் பழியு ந்பாக்னோ
 பதுமது ஸ்ரீஸபஞ்சன்
 திபான்டைம் செய்வன திவ்யிப மஹாகஜே
 தேவகண்முன்னடிமைகான்
 வயம்தா யுலகினை வைப்பதுன்மாஸபே
 வணரிகந ஊன்றன்பங்
 தனப்பெய்தை முன்னதை நாப் தேவகைதே
 தகுமபா மாத்மன் வேக்ரே
33. உலகெல்லமளித்தலை உன்றுளே கொண்ட்டை
 உப்பவஞ் சூரியக் களைபோய்
 பலர்பள்ளியமர்த்தம் பக்கப்பிள்ளைபகற்றிலும்
 பணிகிள்ளே செமர்க்குமாக
 குலகிபே சுத்தகுள் சேபாலிக்குஷ்ணனே
 குற்றமெம் பாலகற்றி
 கிலைத்துமே பணியுமின் எம்மனோவளைகிர்
 கின்றவன் அடிமையானேன்.

34. நடத்துதலும் எத்திக குணங்களும்
 வர்வகருண்பு புருஷேந்தமா
 ஸ்தமுன்று கொள்ளுமா விகந்துமீம் சின்றங்க
 விழ்ஞாவெப்தர் அக்கறூரிபே
 அதிமோசம்சார ஆர்கவிதிக்ரமை
 அக்கறைசேர்க்க நீலின்றியார்
 அதுவொன்றே வேண்டுனேன் அறிக்கிலேன் பழிவேறு
 அனுதனையை நீக்கத்தகுளவா.
35. காராபள்ளத்துவமுன் காட்டிபே காவினுல்
 காக்கலில் காமமதனைப்
 பாராபள்ளம் செப்து பாதவம் புயமலர்
 பற்றி கன் பணிக்குமாலை
 ஆராதனம் அங்கை பாத்பாதமனமுடன்
 அருட்களை செப்திபற்றி
 காராபள்ளதனை கிள்ளுடு கெஞ்ஞான்றும்
 கிட்டகாடபிற் போற்றல் வேண்டும்.

36. பேரவையிலிருாம் சீர்வெண்டதல்முறை
 தீபதீ நகராப்புவே
 ஏராம வக்தேவ சதனை ஏத்துவும்பா
 ஏ சக்ரதரமுராரி
 ஏரர் செழூங்கமல சேந்திரத்தெருவுலவே
 ஏ பக்தவத்ஸவரவே
 34 நிருண்டகார்வண்ண நின்மலை ஏ ஆரோ
 நிரக்தரமுணைப் பணிவிள்ளேன்.
 37. துக்கவீமதாவரும் தோழிமாம் விஷயத்தில்
 தணிவுடன் எலோயாந்தர்
 கிறகலம் விந்தையே நிர்வத்துயாதலவிவன்றும்
 நீலமேகனேச் கண்ணவென்றும்
 அறபுத முகுந்தவே அனந்தவுவருண்டனே
 அருள்புரி கோவிந்தவுவன்றும்
 41 சீசாற்பணிர்தாண்டுமே சோர்விவ்தணிசெப்பு
 கம் பெறுகிறுத்தல்லதோ.

38. இதபோக்கு மயிலாடில் இடையீட்டுக்குப்பவன்
 என்னாலும் எனிப்பெற்றால்
 பதபோக்கும் ஒன்று பஞ்சக்கிரியம் களை
 பரமாருபும் என்களுக்கு
 இதமுறையூத்தை என்னான்று மீண்டுமே
 என்னிடும் வர்த்து நின்களுள்
 ஏத் திட்டத்துறைப்பணி பற்றஞ்சுதவரவன்
 நானுபதாகே கொள்ளவர்தாக்.
39. பவேதநிலைத்தனி பேதும் நாரங்கமியாப்கப்
 பாங்குகென் திருமேனிபோடும்
 புபங்கயம் பாயலிற் போச போத வித்திரை
 புமிகின்ற மதுகுதலை
 பயஞ்சி குதிரையேச் சப்பங்கங்காலன்
 நாதாலும் என்றங்களைவான்
 பிழுமாலும் ஓய்க்கால சித்திப் பிரதமின்
 நின்ற காளது பக்குக்கேள்.

40. வெந்த மே^{MADRAS} பிலிட்டரித்துமே
 விச்வாஸ் ரீட்டிள்களுக்
 மேதகுதயிசன்மஹர் பத்மாவிரசன்றும்
 மித்திரர் படைத்துவாறும்
 சேற்புண்டரீஷன்கள் கந்தமாமதிமஹரச்
 குதமங் குலவீசைவிகர
 உதியவிச்விரக்தமாத புலவிழுவ்சேரர்
 உதார்த்தமே அரிசப வகுக்க.
 அழகிஸ்க்கப்பினுடலுட்யாசிரிய விருத்தம்.
41. என்றாற்றுவதற்காற்றம்
 எதிர்த்துக்கர சீவேஷ் தீட்ட
 விச்வாஸர்த்துபின்றும்
 சேர்த்தன்க் கமிழ்ப்பாய்களை
 ஒன்றதாம் பிரம்முன்குப்
 பூத்தோற்ற முகுந்தமுதலை
 என்றுமே பாரியுமாறு
 இராச்சேபாவினங்பான்.
 முத்திர்த.
 ஸ்ரீமத ராமானுஜப மு:

சூதகுலேஷம்
கந்தராங்கந்தசுவாமிகள் பேரில்
இலக்ஷ்மியிருத்திப் பதிகம்.

ஓ : த
திருத்தகுத்தியென்றுங்
திருப்பதியின் கண்ணெழுத்தருளிய இந்திரபிடம்
கரபாத்திரசுவாமிகளென்றுஞ்
ஏநாசிவப்பிரம்மேந்திர போகிள்வரர் ஆகிளம்
செய்யூர்

பரமானந்தசுவாமிகள்
மானுக்கர்

ப. முடிந்துக்கலேஸ்யராவியற்றி
ஒடு ஆகிள். சாகுபானந்தசுவாமிகள்
மானுக்கராகிய

**தி. ஆப்பாசாமிமுதனியாரவர்களால்
பார்வைப்பிடப்பட்டு**

ஓ : சு : சு :
மிழூரிய்கு என்றும் அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

வி. எம். ப. ரம்.

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் சென்றிருப்பா--
மும் பெற்றுநாயக்கன் போட்டைட தியாகராய்தீர்மீன்
வீதியில் எ-வது கதவில்லக்கும் ஓள் வீட்டிலிருங்
கும் அத்துவைத் திரவஞ்சுனாக்க பத்தினால் பை
யாரிடம் பூர்வாக்காளர்களாமா?

இதன் விடை ஆணை க.

—
அறாவேஷ
காலாந்திரா புத்தா வோல
ஊவனை அறாவேஷபதிகம்.
—

ஒத்திரி ஆமத் தூப்பள்ளியார்.

— இவ்வள்ளி

தொல்லைப்பெய்க்காட்ட இங்கேதூப்பள்ளியார்மகன்டேல்
நல்வீப்பதிகவெள்ள நல்வீல - ஒவ்வொப்
பழமமீன்வாழும் சுமார்பை பாசுகாலை கருத்தே
பழமினைக் களாக்குவதை காட்டி,

— இவ்வள்ளி

— இவ்வள்ளி

தொல்லைப்பெய்க்காட்ட இங்கேதூப்பள்ளியார்மகன்டேல்
நல்வீப்பதிகவெள்ள நல்வீல - ஒவ்வொப்
பழமமீன்வாழும் சுமார்பை பாசுகாலை கருத்தே
பழமினைக் களாக்குவதை காட்டி,

அரு துதி.

பத்தினச்சுந்தராங்கந்தசுவாமிக
இணைப்பாதமீதிற்குடவே
எந்தினசுதிரும்புகழ்த்திருத்துக்குத்திருத்திருக்கு
மின்த்ரபிடத்தினறைவனை -
நித்தசுத்தப்புத்தறுத்தசுத்தியலை
சிமலபரமாநந்தனை
அந்துவிதமுற்றுவவனிருத்தமதிருத்திபத
வரவிந்தமனக்புதகவூம்.

உளிவிருத்தம்.

இந்த்ரபிடத்திருக்தெமயாட்கொளுஞ்
சுந்தராங்கந்தகவாயிகண்மிதினி
லைந்திரட்டுபினைச்செல்லதுசிலாப்
ஒளியால்நிஜாங்கந்தனைப்பேர்த்துவங்ம்.

அதைவயடக்கம்.

அதுகோகமுதிருஷ்டலடி ஆசிரியவிருத்தம்.
பஞ்சவிலக்கியவிலக்குத்துந்தம்மிலக்கணத்தும்
பரிவுற்றேருர்பால்
கோஞ்சவிலக்கியவிலுக்குத்துந்தம்மியாவிதனை
ஈழுந்தனமை [ஏ]
மஞ்சகென்றுவாய்மிக்குத்துந்தம்மிக்கிடை யரை
ஈழியதென்றும் [ஏ] அடைய
கெஞ்சவின்றிமாந்தெப்புருதிக் கந்தையொக்குமிந்தன
கிழெழுந்யாரோ [ஏ]

—
 ஸ்ரீகுருவேம் :
 சந்தராங்கதசவாயிகள் பேரில்
இல்லை விருத் திப்பதிகம்.
 விருத்தம்.

கருது * விரசிகாரன்கோசபல்விருத்தி
 கடங்குணர்ஞானஸ்வரூபன்
 காண்பெறும்ஆசங்கன்கயம்பிரகாரன்
 கறையிலாச்சுவப்பிரகாரன்
 சரதமாநிலகும்ஆந்தரூபன்
 சந்தியன்சாற்றுவிஷ்ணுரீயன்
 தகையிருத்தன் அகர்த்தாஅபோதா
 தகுநிருபாதிகன்சாலக
 கிருபைர்வேபுஞ்சிர்ச்சம்பங்கன்சிர
 சினர்தநுக்டஸ்தன்யாஅ
 கிரியயுமிரங்குசலனமற்றுளதாக
 கிட்டரும்ஆத்துமாவன்றும்
 அபிப்பேரின்பகுநூராட்சிபினிம்
 ஶவங்கும்ஆந்தார்ச்சங்கொக்கவயே
 சோந்தியங்கந்தக்ட்லாயன்தச
 சோந்தியங்கந்தக்ட்லாயன்தச

பங்கயனுதியமரர்களுதித்துப்
 பகரரிதாகுரிர்த்தோழன்
 பல்லுயிரிக்குரியஅப்பிரமேயன்
 பாருயிலொவையினும்பயக்கும்
 சங்கைகதிரும்பிரத்தியகூதன்பேர்
 தருமதினுமெய்யறிவுடையோர்
 அந்ததனுசாருந்தத்வவாராய்ச்சி
 தனில்அசரீரியாக்காதும்
 துங்கவிரிந்திரியன் அப்பிராணன்
 ① ஏன்றியஅமனசமாஸை
 தொடரும்துணவுங்காமியரும்மலங்க
 டுடைந்திடுவிருமலன்னன்றே
 சொந்தமாதவர்களதுதினங்துரிய
 சூட்சியித்தகன்டின்ரயான்து
 சொருபவாங்கத்கடலதாய்வுந்தக்
 சுந்தராங்கந்தசற்குருவே,

இலக்ஷ்மையிருங்கிப்பதிகம்

சாதிவர்ணசிரமத்தொடர்வீரினின்

சம்பவமாகியுமலைக்குத்

தான்னியமதாக்குசத்தன்மெப்புத்தன்

தழுத்திசர்வக்ஞன்புனித

போதகநிறைக்தப்ரமாநந்தன்முடி

வனமெப்புவணமும்போற்றும்

போற்புறுசம்புஅலன்முக்குணங்கள்

பொதிந்திலாநிர்க்குணன்சருவா

பேதமுமப்பேதங்களுக்கன்னியாம

பெறுசிருவிகந்பன்ளஸாம்:::

ஏறங்கியுமலைகட்கன்னியமாய்சித்தும்

பெட்டபுறுசிகாகாரன்பலனின்

தொதகமில்லாநித்தியமுத்தன்

என்றதுபோகிக்கொட்டாட்டுக்கு

சொருபவாந்தக்டலதாய்வாந்தக்

சந்தராந்தசந்துருவை.

தொற்றரும் அதை முத்தன்னன முழுதி.

கங்கந்தரும் அதை சொன்ன ஒரு ர்

தொழப்பெறுவதைத் திருக்குன்முகேவுட

சாமகோசரங்கு ஞாட்டர்வத்தேர்

ஏற்றரும் அவ்வியர இருந்தன்

ததந்திகம் அதையன்னவையுக்

தான் நெரிதிருக்குப்பிரத்தியக்கென்றுங்

தக்கசின்மாத்திரன்னால்தும்

போற்றின்னுச்சுகியிழுவரன்னால்தும்

புகழுள்ளிர்ஜி வண்ணன்றும்

புகலவொண்ணுறியுமிகிருதிவன்றும்

பொய்யிலை அதம்சாஸினன்றும்

தாற்றுமாமலர்க்காவதை முறிவுருக்கன்.

குட்டியநுப்புத்தன்னுமிருந்துவிலை

கூர்குப்புவாந்துத்தட்டுவாய்வுக்கு

தாந்தாரந்துதாந்தாரிலை,

இலக்குவிகுத்திப்பதிம.

நீக்குதற்கரியதகமைசேர்துபெற்றன்
நிரவயவன் அப்போகூண்
நிழம்வதுமியாதோரேதுக்களின்றி
நிதித்திட்டஞ்சுகவயன் அகேயன்
அங்குதற்குரியதனிதுபாதே
யன்றிகழுப்புப்பிரத்தன்
அடர்ந்தவொன்றுலொன்றுதித்யமாமவஸ்தாத்
நியப்பிரபஞ்சமுன்றற்கும்
போக்கிலாச்சாட்சியாகியேநாலாம்
பொருளத்துவிதனின்மாத்திரமாய்ப்
போந்தங்கிளுக்கற்பங்கதனாகும்
போவர்நான்போக்கிலாதுமிர்தன்
நாக்கமற்றவிகுதிருப்புக்குதுமை
நின்பங்கமெய்திருவுந்தருளாய்
நொந்தவாந்தக்குமைதுகுமிவந்தக
நாக்காந்தங்குத்தஞ்சுவை.

(@)

ஒப்பிலாக்சாங்கன்றேதுதற்களை
 வுண்மைசேர்துவியன்கற்கிர்த்தி
 யோங்குகாபெருகுசித்தியாங்கன்றன்
 உறுபரஸ்பரவிழுயங்கள்
 கைப்படாதற்றார்விஷயன்மேற்
 கருத்தெலாமுருக்கொடுகாணக்
 கருவியாம்புராணன்புதியதானின்றி
 கரங்குகாண்டகுபுராதனன்மெய்ப்
 பொய்ப்படுகுன்யன்குவியஞ்குன்யம்
 போகியபுதைமதாகுன்யன்
 புதப்பிரபஞ்சமொடுதிரிதேகம்
 புகல்விசிட்டேஸ்வரமதுவைகள்
 தொற்பெறுஙாமல்லதென்றால்சிவர்த்தன
 அதிஅக்குமதைவாவிளங்கும்
 சொருபவாங்கத்தட்டங்கதையுவந்து
 கந்தராங்கந்தசுவாமிகளே.

தனக்குளவுதையுந்தனினயகைடங்தவர்க்குத்
தான்றநூக்தன்மையால்அலோபன்
சாற்றியான்னதன்அக்குரோதன்
சதாஶிலைகொடாதவோர்வித்தியன்
கனக்கிருபைதிகமுஞ்சருவகெதன்
காலுதற்கிலசர்வாதாரன்
கருதுமாதாரமதுநிராதாரன்
கதித்திடம் ஆதி அனுதி
அனைத்திதழிகைறங்தவிபுவொடுமகத்து
ஆய்ந்து நோக்கிடில்லிராஞ்சனன்பே
ரன்பிளைக்கொள்ளைகொண்டிடுக்கார்ணன்
அகாரணன்சாட்டித்தரதூவுடன்
தொளிப்பரோதுவாந்தசாந்தமாம் வெளியிழு
ஹலக்குவோர்பரிபூர்ணன்னன்றுஞ்
சூருபவாந்தக்கடலதார்ய்வங்தச்
சுந்தராந்தசந்தகுருடை.

(ஏ)

இப்பதிகத் தவக்கச்செய்யுட் கண்ணதாகிய நிர்விளை
ரன் என்றும் பதமுறை அக்குரோதன் என்றும் பதம்
வரை விதித்தியாகவை அந்தி என்றாரிக்.

அயனரியரதுக்கரியவோர் அனந்தன்

அனந்தனையுஞ்சமத்துவஞ்செய்

அருத்தமார்சர்வசம்னசர்வாதிஷ்டா

னன்இன்னகாலத்திலிலை

இயைவறுமின்னகாலத்திறுங்கு

விங்குண்ணவிங்கில்லைவதி

திவைகன்றுவெறுமுவகையிறுஞ்சட்டற

றிலகியதன்மைசௌர்தாகன்டன்

செயலறும்அபரிசின்னன்மேலோராற்

செப்புதற்காயபேரின்பங்

கிழமுறுவதன்எனப்பலமுறைநாள்

கிந்திக்கவன்றதுள்ளத்தார்

ஆயரமாகியசுந்தேக்கங்களிக்கித்:-

அவைப்பததினாழ்வாந்தத்தருளாப்

தொருபவநாந்தக்கடவுமாய்வந்தா

* : கந்தராங்கந்தங்குருவே

திரியவத்தையிற்காணப்படுமெல்லாச
 செகழுஞ்சாட்சியினிடக்குண்டாய்
 தேருஞ்சாட்சியினிலிருந்ததில்லீந்து
 திகழ்ச்சாட்சிமாத்திரமாற்கும்
 கருதுமச்சாட்சியாகியச்சுவ
 காரங்காலத்ரயத்துந
 ககனம்போனிகைந்துவித்தியசத்தானி
 பிளக்கணங்கருணப்பதானியே
 பிரம்மோடேகாந்தர்வாணமாவன் தும
 பெறந்தகிரிதாஞ்சர்வாகாரன்
 பிறக்கியதுகேங்கருப்பனேயென்றும்
 பேச்சிறந்தொருநிலையான
 துரியவதிதமகத்துகளிகைந்தஞ்சஞ்
 சூட்சிநிகாட்சிதங்கருளங்ப
 சொருபவாநந்தகடவுதாய்வுந்தச்
 சுந்தராநந்தசற்குருவே.

(2)

தித்தியன் முதல் பிரம்மத்தா , சமாகிஷத்தி .
 பெண்றறிக .

வினா கியங்களுபனேயென்றும்
 விதிபரமார்த்தனேயென்றும்
 விரூபங்குசேர்அத்தவைதனேயென்றும்
 விறுளவுள்ளுவேயென்றும்
 களங்கமில்லின்ப்ரபஞ்சனேயென்றுங்
 கருதுானாகுபனேன்றுங்
 கறையொறுத்திலகும்குபேதனேயென்றுங்
 கழுஹநிர்விசேஷங்களேயென்றும்
 உளங்கணிந்திடுக்கார்வாபாவன்னன்று
 முகாசர்வதோழுகன்னன்று
 முயர்பெரியோர்களோதுநாற்றெட்டு
 விலகங்காமனேயுன்னை
 நுளங்கியமனப்பிடத்துள்ளவத்திறைஞ்சி
 தோத்திவித்திடவருள்புரியாய்
 சொருபவாங்கக்கடலதாய்வங்தச்
 சுந்தராகங்கா; குருவே.

(கா)

ஏன் முதல் சர்வதோழுகன்வடை
 சாங்காத்தராயுத்தி.

சீம்பிசிடதநாட்டினைவருடன்
 சென்றபின்வங்கவாண்டதனிற்
 ரீரிவிலோசனன்வாகனமிருபத்தேழு
 திகதிசோழன்குலாதிபனுள்
 வார்மலிபெண்ணைதனக்குங்கொக்குக்கும்
 மத்தியிலுளதமுறுவில்
 வாய்ந்தபெளர்னமிமிற்சச்சிதாநந்த
 வரகுதிக்கும்தவயயங்கும்
 பேர்மலிதுநியாதீதபூமியின்கன்
 பிறங்கரியாசனமேளன
 ரீடமிதென்றாழியுமெலாந்தானுய்
 பெட்டுகொள்ளுத்தற்குக்கச்சியினில்
 கூரமலிரிஹவியெத்துசென்னையினிற்
 ஏவஷ்கியாத்தாலவைஷ்கியனே
 செச்சுப்பாந்துகடலதாய்வாந்து
 ஏந்து : ஏந்தசுற்குருவே. (25)

ஈட்டிராட்டநகவாமிகள் பேரில்
இல்லங்குதிருத்திரபதிகம்-முற்றிற்று.

கிருத்தியாசன வட்டத்திக்கு வாங்கியப்.	ஏ.ஒ.
கமாதி யுத்திக்கு வாங்கியப்	ஏ.ஒ.
காஷ்மீர யுத்திக்கு வாங்கியப் -	ஏ.ஒ.
காஷ்மீர - கி. - இ சூழ்ய வாங்கியங்கள் -	ஏ.ஒ.

MAHAMAHOPADHYAYA
 DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
 TIRUVANNAMALAI : MADRAS

கொம்பம்.
 திருச்சித்தந்தபவம்.

கைவாம்.

“ அன்புஞ் சிவமு மிரண்டென்ப ரத்திவிலார்
 அன்பே சிவமாவ தியாநு மறிவிலார்
 அன்பே சிவமாவ தியாநு மறிந்தபின்
 அன்பே சிவமா யமர்ந்தி நந் தாரே.”

இங்கிலூலகத்திலே பராத விரிதூ கட்டகும் என்
 கீற்ற மக்கட் பகுப்பினராதும் என்னிறநத வகையெவாக
 கூறத் து அதசிரிக்கப் பட்டுவருஞ் சமயங்கள் என்னிறந
 தாவாய் இருக்கின்றன. அவைகளுள்ளே கைவசமயமும்
 ஒன்றுமிருங்கின்றது. கம்முடைய ஆராய்ச்சிக்கு எட்டிய
 மட்டில் உகைத்திறுள்ள எல்லாச் சமயங்களையும் கைவ
 சமயங்கதயும் இரண்டுபக்கங்க்கே கூறத் தாம் ஏதுகின்ற
 ஆராய்க்கு பார்ப்பாம். மற்றச்சமயங்களில் ஏதேனும் ஒன்று
 கைவசமயத்தின்கட் கொண்டப்படும் எல்லாங் தொன்றுகளையே
 யும் உடையதாய் இருக்குமெனில், அது வேறு பேயரால்
 வழக்கப்படுமாயினும் கொன்றுக்கொள்ளி சிறிதம் வேறுபடா
 கையால் அதனையுன் கைவசமயமென்றே கொன்றுதல்
 தாது ஆராத. உகைத்திறுள்ள எல்லாச் சமயங்களும் தார
 முழுமூதல் அறிவுப்பொருளாகவை கடவுளையும், அந்ப அறிவு
 கூடையை உயிர்களையும், அறிவிக்காரர் உகைத் தாம் உயிர்த்
 தொகுள்வையையும் ஆராயும் முத்திரப்பட்ட ஆராய்ச்சியில்
 அட்குவையேயன்றி, இம்முன்றில் அட்குவை சமயம்
 இம்மூலியன்பத எல்லார்க்கும் ஒப்புமிழுந்ததெயாகும்.
 உகைம், உயிர் எனதும் முப்பொருள்வையுடும்

எழுங்க பல திறப்பட்ட கொள்கைகளும், அக்கொள்கைகள் எல்லாவற்றையும் பற்றிய ஆராய்ச்சியும், அவற்றைப் பொருத்தவன் இவை, பொருந்தாதன் இவை, என்றும் பகுத்தநிலைகளும் இயும், பொருந்தவன்வற்றைத் தெளிக்குத்தார்த்த உண்மைமுடிபு காட்டுவன் ஆகிய இவையெல்லாம் சொவு, தின்கண் விளங்கிக் கிடக்கின்றன.

முதலாகக் கடவுளைப்பற்றி ஆராய்ச்சித்து வகைத் தும் அம்முழுமுதற்பொருளுக்குப் பெயர்க்குத்து வழங்கும் முறையிலும் சொல்லசமயத்திற்கும் பிரசமயங்களுக்கும் உள்ள வேற்றுமையைக் காண்பது அறியுடையோர் கடஞ்சும். அற்ப அறிய உடையவைப் பலகத்தின்கண் காண்பதற்கும் எல்லா உயிர்களும் துண்பத்தின் நிலைக் குறையும் பத்து மூலமாக ஒன்றிலே மாத்திரம் அவாவி நிற்கின்றன. கிற்றன அடைய உயிர்கள் அவாவும் இன்பக்கிற்கும் பேரதி அடைய மங்களும் முனிவரும் அவாவும் ஆங்கத்திற்கும் வேறுபாடு காண்கின்றோம். ஆங்கதம் அறிவின் காரியமாய்த் தோன்றுவதால், அவ்வாகங்தம் தளக்குக் காரணமாய்தான் அறிவின் தங்கமைக்கு ஏற்பாடு பெரிதாய்க்கிறதாயும் நிலையுண் தூயம் நிலையால்பலத்திற்பட்டுத் தோன்றும். இனிக் கற்றீருநோம் மேம்பட்ட முனிவரரோ உலகத்துப் பொருள்கள் வின் நிலையாகமயினையும் கிற்றுயிர்களின் கிற்றுயிலியல்டு களையும்துவிதனர்க்கு அவற்றின்கண் கிறிதம் பற்றில்லை. மல் எல்லாப் பொருள்களிலும் பெரியதாய், உயிர்ப்பொருள், உயிரில் பொருள் என்றும் எல்லாவற்றிலும் துண்ணியதாய். எல்லா அறிவுகளிலும் மேலாளநாய்ப் பேரறிவினையுடைய தாய், இக்கணம் பேரறிவுடையதாய் இருத்தலின் அவ்வறி வோடு பேரின்பறும் உடன் நிகழப்பெறும் பேரின் பநிலையாய், என்றும் நிலைபேற்றன அழியா முழுமுதற் பொரு ஈாய் விளங்காதின்ற ஒப்புயரவில்லை ஒரு தனித் தலையைப் பெருங்கடவுளையே அறியும் பேரறிவுகொண்டு அப்பேரதி வோடு ஒருங்கு நிகழும் பேரின்ப அமிர்தக்கடலில் தினைத் துப் பேரின்ப அக்குவாய் நிலையியாத அர்க்கிலுப்பர். இக்கணம், முனிவரால் அடையப்பெற்ற ஆங்கதமானத என்கிய வற்ற பேராகங்கத் தடவாய், எல்லா ஆஸ்மாக்களும் மூடு வில் அடைத்திருப்பிய முடித்த பதமாய் விளங்கும்.

இவி உணங்கினான் எல்லாவுமிருக்கும் ஆகந்தப் பேற்றினாயே முடிச்சுப் பதமாக அவராதல் உணர்ந்து, உணக்குத்தினான் தீர்த்த சமயங்கள் என்னாம் நிலையில்லாத ஏனோச்சித்தின்பங்களைப் பொறுத்திர் கருத்துறையில் ஒழிக்கு, நிலையான கடவுளின் பேரின்பங்காகப் பொறுத்தென வலி ஏதுத்தலாயின. இங்களுமே காலங்கூறும் குதுவத திருவாசகம் முதலிய தமிழ் மகாநாள் வெள்ளிடை மலை போல் விணங்க்கெட்கின்றது.

எல்லா உயிர்களும் ஆகந்தப் பேற்றினாயே முடிச்சுப் பதமாக வைத்து விரும்புகலாஹும், ஆகந்தவுக்குவாய் விளங்குதலே கடவுளின் சொருபமாகவே உண்மை நிலையாக விருத்தலாஹும் அங்காங்கை குறித்துப் பேசுகினாலாத்தும் அவரை அழைக்குகின் காலத்தும் ஆகந்தம் என்னும் பொருளைத்தகும் பெயர்விட்டு வழங்குதலே எல்லாரும் செய்த பாலதாலை பெருக்கடக்கமயாகும். அஃதேன், என்னுல் ஒரு பொருளைச் சொல்லும்போது அப்பெயரினுற் குறித்தெப்பும் பொருள் நினைவுக்கு வரவே அங்கினாவின் அப்பட்ட எம் முயிர் அவ்வண்ணமாகவே நிற்குமாதலான் என்பது. ஆகந்தம், இன்பம், அங்கு, அருள் என்னாகு செங்களை வழங்குக்கால், அங்கோத்தளால் ஈட்டப்படும் இன்பம் என்பது நம்நினைவில் எழு, நம்முயிர் அவ்வண்ணவின்பாற்பட்டுத் துன்பத்தை விட்டு இன்பவுக்குவாயே விணவுக்கும். ஆகவே, கடவுளை இன்பப் பெயரிட்டு அழைக்கலே மாட்டிக் கூட்டத் தாம் என்பது இனித் துலப்படும். துன்பத்தைப் போக்கு இன்பத்தைத்தகரும் இன்ப உறவினர் என்று அவரை வழங்குதலே காம் கூட்டத்தேதுதற்கு உபரயமாதலால் அப்பெய நிட்டு அழைக்கலே கமங்கு இன்றியக்கமயாத கடவுள்களும். இவ்வரியபெரிய உண்மையை எம்போன்றாக்கு அறி அதுத்தக் கொருட்டாகவே, மனிவாசகப் பெருமான், “ஏறிலாப் பதங்கள் யாவுவயுக் கட்டத் துன்பமே! என்றுகூடய அன்பே!” எந்த அருளிச்செய்ததும், இம்முடிபு முழுதும் ஒருங்கு அஜபவித்துஞ்சாந்த திருமூலயோகினை “அன்பே சிவம்”, எந்த அருளிச்செய்ததும் அறிக்.

சூத்திர மத்தோன்கள் ஒன்றங்கும் இணக்கார கடவுள் இல்லை என்ற உதம் ஈமயினங்கூட, “ஏனிலையற்ற

ஈப்பன் உருகுவ கடவுள் - என்று அமாழுதால் அதனை
ஒன் தழுவிக்கொண்வர். அஃதெதனாலெனின், கடவுளின்
ஏது சூணங்களைல்லாம் மங்கள் அறிவுக்கும் அஸுபவத்திற்
ஞ் சிறிதம் எட்டாதனவாகலீன், அவ்வறிவுக்கும் அஜ
ஷ்தி திற்கும் வராதனவெல்லாம் பொய் யென்றுகாக்கும்
சூமயிகளிடத்து அவற்றைச் சொல்லிக் கடவுள் ஒருவர்
உடென்று நாட்டிதல் ஒருவாற்றாலும் எலாததொன்றும்;
ஙவுணம் கூறுதலீலிடுத்து நமதறிவுக்குப் புலனுயும் நம
பவுவத்திற்குப் பொருளுமியும் விளங்கும். அன்பு அல்லது
ஏந்தக்கிண் எல்லையற்ற வழிவே கடவுள் என்றுகரப்போ
யின் எல்லா உயிர்கட்கும் அஸுபவமாயுள்ள அதனை
ஏங்க மாட்டாமையின் அவர் அதற்கு உடனே இணங்கு

இங்குணம் கடவுள் உண்டென்பார் இல்லையென்பாரான
ந்தித்ததாராலும் மறுக்கலாகாது, தழுவப்படும் முடிந்த
ஏங்கமயா யிது விளங்குதலைத் தெற்றன ஏனார்க்கீத மனி
ஒகப் பெருமாலும், திருமூலநாயகுமூடும், இறைவனை
விள்பமே”, “அன்பே” என்று இறைஞ்சிஞர்கள். மசுவ
மய ஞானநூல்களில் முத்தாலாய்ப் பெருஞ்சூன்போகக்குதும்
அருளின்றுவன்றேயில்லை” என்று அருளே கடவுளாகல்
லியுறுத்துச் சொல்லப்பட்டதும் காணக்.

“கிவம்,” என்றும் சொல்லித் தமிழ் மொழி என்று
இப்பிழைம், வடமொழி என்று எடுப்பிழைம், அது பேராகங்
ம், சுகம், பாக்ஸியம், மங்கலம் என்றும் இன்பப் பொருளீள்
க்கலாமல் வேறு பொருளீள்க்காக் காண்கின்றிலேம்.
து தமிழில், செங்கிறமென்றும், செவ்விது என்றும்
பாருள்படும் செ, செம் என்றும் பகுதிகளோடு ஒற்று
மப்பட்டு அவ்வின்பமென்றும் பொருளீள் தருமாறு தமிழ்
ஏந்தனால் என்குணரப்படும்.

இனி, உயிர்களுக்குப் பேராகந்ததை ஜாட்டும்
ஒருட்பெருக் கடவுளானவர், அவ்வளவுமாக்களைப் பற்றி
ஏற்கும் தன்பத்தை முத்தம் ஒழித்தே தனது இன்
சருளை வழங்குவர் ஆகலீன், இன்பத்தைத் தருதலோடும்
தன்பத்தைப் போக்குதலும், அம்முழு முதற் கடவுளுக்
துரிய உபகாரச் செய்கையின் இயல்பாம். உயிர்களுக்கு
இன்பத்தைத் தந்தருகுங் கடவுள் அவ்விரசனிடத்துற்

“தொன்ற தொட்டே முனைத்து நிற்கும் துண்பத்தை சீலி
 யங்கலை அதனைத் தருகல் ஆகாசமயில், அகங்கை துண்
 பத்தைப் போக்கும் அவரது பேரூபாராக் கடம்பதைய
 மறவாது நினைத்து, அவரை அப் பெயரால் அழுந்ததும்
 நம் மட்டு அர்க்கு இன்றி யம்மயாக கடமயாகும்.
 அறியாகுமயில் அப்பட்டி வருந்தும் நாம் இன்பத்தைப்
 பெறமுன் எங்கமுடியுதை வருத்தி வருந் துண்பத்தைப்
 போக்காக் கொள்ளவே விருப்ப முத்திருத்தலால் எம்கு
 அவ்வதனியைச் செய்யும் நம் துண்டயமைத் துண்ட்தைத்
 துடுடப்பவன் என்ற அத்துநிலைகால் அவர் மிகும்.
 சொழு கோய் கொஞ்ச கடல் அழுக மிக வழங்குதும்
 குருவன் முகல்ல் அங்கீரங்காக் தீர்க்கும் மாந்துவமையே
 நாம் நிற்கும் போவனும். ஆற்றின் போய் மூன்றாத்தில்
 அப்பட்டி நிலை கடுமோரி அவைய இன்டுபோம் குருவன்
 தன்னை அதினின்ற மெறிக்குத் துண்டுயற்று வாளையே
 கேட்டுக் கடக்கல் போவனும், ஏற்றி எங்கூ தீ நிலையே
 என்ற துடுக்க மொழுவன் தன்னை அத் தீர்வின் நூ
 மீட்பாள் உதவியையே விளம்பி அல்லது போவனும்,
 “ஆனவமலம்,” என்றும் போய் பாக்கள் வாரிலைப் பட்டு
 வருந்தும் மக்களை நாம் எங்கை அதினின்றும் விடுவிக்
 கும் முகல்வன் உபாக்கங்கடியே அவாலி நிற்கின்றோம்.
 ஆகலால், அப் படம் போகுவோத் துண்பாச் துடுடப்பவன்
 என்ற அவுமக்களே, நாம் அத்துந்துங்கின்றும் விடுவிக்
 கப்பகிரிக்கம், அசைவே விழுந்து நிற்கும் நமது உயிர்
 குபாவக்கிறாகம் மிக இங்கைத்தாகலும்.

இனி, இத்துவைச் சிறந்த கடவுளின் உபாரச் செய்
 கையை இனித் திணங்க அதனை நமத நினைவில் எழுவிக்
 கும் பெயர்கள் வேறு எச் சமயங்களிலாயது கடவுளுக்குப்
 பெயராக வழங்கப் பட்டிருந்தின்றாலோ வென்ற நாம்
 ஆராய்ந்து பார்த்த மட்டில், அவுவங்கள் அனை இருக்கக்
 கண்டிலேம். அல்லது அவற்றை எதிரேஷனம் அப் பெயர்
 இருக்குமாயின் அது நமத கைவுமயமே என்ற பாகாட்டு
 அக மந்தவோம். நமத கைவு சமயத்தின் கடவுட்கு தன்
 பாச் துடுடப்பவன் என்ற ஆறிக்கும் பெயர்கள் பலவன்.
 அகவுயாவன:— உருத்திரன் என்னாகு சொல் தண்ட்தை

நட்டுபவன், இருளை அதப்பவன் என்ற போரூன் பெதும் அரன், கவந்திய சாதன என்னாகு சொற்களை, அங்கத்தை பழிப்பவன், சூரை நோயைப்போக்குபவன் எனப்பொரூன் என்ற சிவபெறுமாலும்கே பெயர்களாகவழுக்கி வருகின்றன.

இவை, இங்களாக தங்பத்தை நிக்குத்தும் இப்பத்தைக் கொடுத்ததுமாயில் உபாரச் செய்வகசன் இரண்டும் கம் தூண்டவனித்து தகுக்கு அகமங்குத்தக்குக்கும் பாக்கமயிலை வரைந்ததற்க் பொருட்டாகவே இருக்கி வேஷமான துபத்தாவது மண்டிலத்தில் “உருத்திரள்”, “சிவன்” என்னும் இரண்டு அலமைத் திரு நாமங்களையும் ஒன்று சேர்த்து ஒரு கடவுட் பெயராகவே குறுவதாயிற்று.

உருத்திரன், சிவன் என்னும் இவ்வருகையைப் பெயர்களைக் கேட்ட மாத்திரத்திலே, இவ்வன்கைமானை உணரப் பெறுத் திலர் இலை, தடு சமயத்தின் தெய்வத்தைக் காட்டுதலால் நாம் கேட்கந்தபாலதல்லவேன்று விரைவர்துக்குறக்குருக்கள். என்னை, அவர்கள் குறுமாறு தங்வொரு சமயத்திற்கும் ஒவ்வொரு தெய்வமா இருக்கும்? என்னவர் ஒரு கடவுள் அன்றே! “ஒன்றே ஒல்லாம் ஒருவனே ஒதுவும், “என்ற மாது திருப்புல யோகின்னும், “ஒன்றேன்திரு தெய்வமுன்கேட்டந்திரு,” என்று நமது பட்டினத் தடிகளும் வற்புறுத்தி யருளினார்கள்.

எல்லாராதாக தழுவப் பட்டதனையே யாருக் கழுதுவேம், என்று சொல்லுதல்லோம், மிக்க அறியாகும் வேலெறுங்கில்லை. அரிய பெரிய உண்ணமான் அறிவின் மிக்க ஒரு திலர்க்கே விளங்கு மல்லாமல் அவை எல்லார்க்கும் விளங்குவன் வல்ல. அவ்வண்ணமான் எல்லாம், எல்லார்க்கும் ஒரு தன்மையாய் விளங்குமோயின், கம் மக்கட் பரப்பின் குட்காணப்படும் இந்தனை வித்தியாகக்கூம், இந்தனை சமய வேறுபடுகிறோம், கூட்டுடை பாவளை கழுக்க வேறு பாகுகிறோம் பிறவும் வரக்காரை மில்லையே! ஆகையால், கம் அருமைச் சிவநோச செல்வார்கள்! சிரால் தழுவப் பட்டதனைத் தல்லவற்றைத் தை விடுத்தலும், பலராற் கொண்டுப் பட்டதனைத் தீயவற்றைத் தைப்பற்றுதலும் அறிவுடையோர்க்கு ஒரு சிறிதம் ஆளாதனவரும். மற்ற

எவ்விடத்து எது காணப்படும், எவர் எது சொல்லினாம் அவற்றின் தன்மைகளை ஆராய்ந்து கல்லூலவற்றைக் கைக் கொண்டு கல்லூலத்தலே அறிவுகட்டோர் செயற்பாலதாம் பெருக்கட்டைமாகும். இதுபற்றியே, எமது தெப்புப்புலவர்,

“எப்பொருள் யார்யார் வாய்க்கேட்டிலும் அப்பொருள் மெய்ப் பொருள் காணப்பதற்கு,”

என்று அருளிச் செய்தனர்.

இனி, வேலெகுரு மையம் புதிகாகத் கோண்றினுடும் அகசுயம் கைவ எமயம் புறக்கணித்தது இல்லை என்பதற்கு, “விரிவிலா அரிவிலூர்கள் வேலெகுரு மையம் செய்தே எரிவிலூத் கோண்ணரேஞும் அதுவும் எம்பிரார்க்க ஏற்ற தோமே,” “யாதொரு தெப்பங் கொண்டூர் அது செய்யுமானிமாத்தார் பாக்குஞ்சாம் வருவார், என்றும், “மீவுதுபடி சமய மெல்லாம் புதுத்து பார்க்கல் விளங்கி நின் திருவிழையாட்டர்க்கிரி வேதன்டோ” என்றும், “அதுவகை சமயத் தோர்க்கும் அவ்வார் பொருளாய்,” என்னும், மேற்கோள்கள் இனிது நிறுவும் என்க.

இனி, கைவசமயமானது பிறப்புநூலாவது அல்லது வேத எங்காரணத்தினாலாவது ஒரு கூட்டத்தார், ஒரு காட்டார், ஒரு பிறப்பார் என்று கருதுவதற்கு இடங்காரது என்பதற்கு மைது மைய குரவங்களுள்ளியதமிழ் மக்கரயே காண்றுக விருக்கின்றது. “சாத்திரம் பல பேசும் சமூகச்சான், கோத்திரமூங் குலமூங் கொண்டென்றேய்கிற்”, என்பதும், “சாதி, குலம், பிறப்பு என்னும் கழிப்பட்டிக் கமொது மாதமிலிகாயேனோ,” எனவும் இவை போன்ற எண்ணிறந்த மேற்கோள்கள் பரங்க்காணலாம். மைது திருமூலமோகிளன், “அன்பேசேவும்” என்று உறியதொயாப்பி, “தீவும்” என்று அழைக்கப்பிரியமில்லையேல், வேத எப்பெயரிட்டி எவர் எவர் எவ்வெவ்வளவு அழைப்பிலும் அழைக்க வேதம் பேர் மாத்திரமொன்றே மூக்குள் வேற்றுக்கைவேண்டாம் என்பவே கைவசமயத்தின் முடிபான கொள்கைகளாம். ஆகவேதரன், மைது கருவுமான சுவாமிகளும், “எவ்வுயிர்த்திரும் உலகில் என்னுமிரண்டு

ஒகூழுங்குருகி என்னமயாய் இதழுளைப்ப என்னதையாவுவயும் எனித்தெறிந்து,” என்றும் அருளினார்கள்

இவ்வாச இரக்கமூம், அன்பும், அருளும், எல்லையின்றி மிகப்பெற்றிருார் கணக்கம் அற்ற உயிர்களாய் இங்குணக்குக்குத் தூய நிலைக்கள்குள சியத்தாற் பற்றப் பெற்று அச்சிவைத்தில் அழுங்கிற சியவடிவாய் நிஸ்மாரூமல் நிர்ப்பரைப்பது இன்னாம். ஆகவேதான் கமது பெரியார் எனும், “ஆயுரித்துக் கிள்ளுமுதலும் புலையரோஷங் கணக்க வார் சுவட்டங்கராந்தார்க் கண்பமாயின் அவர் கண்டீர் நாம் வணங்குது கடவுளாமே” என்றும், “புலையரோமெய்தினும் மான் பொலன்கழலபெயிற் புந்தி நிலையரே வலைக்குச்சுப் புதை நிகழ்க்குதல் கெறியே கொண்டும்”,....“என்னத் பதிக்கும் மங்களைதும் அழிர்க்குவத் தோரானுதும், வர்ணப்பமைன் நிருகிதம் மனியுமனிந்த மாணிக்களையுள்ளத்துள்ளே மிருபோது முன்னந்து தெருங்கி சீவைகளையே கொள்ளுத் தொகை அறிவினாரே பிறவிக்கடற்றி சூரியாகார்,” என்றும், “எவரேஙும் தாமாக இலாடத்திட்டதிருகிறதும் சாதனமும் கண்டாலும்சிறுவர் தேவர் அவர் தேவரோன இரண்டாட்டாதொழிந்து,” என்றும் இனிதுகரி யுள்ள அருள்கள்.

இவ்வாச, இதைவிட என்னமைப் பெரு நிலைய இனிதுகரார்க்கு, அவ்வார்க்கு வலியால் இரக்கமூம் அன்பும் அருளும் முதிருமாத இவ்வுலகத்தின்கண் உள்ள எல்லா உயிர்களையும் இதைவிடந்தாப்பட்டமாய்க் கண்டு பழக வே எல்லாரும் துங்பக்கின் நீங்கூப் பேரின்பத்தின்கையுக்க வர். இதான் உலங்கு மாணிடாய்ப் பிறக்க வீவொரு வரும் உடன்பட்டுத் தழுவுக்கரிய “பொதுமக்கள்கண்டு உய்யும் நன்றெனி” என்றும் முடிந்த பேருண்மை சொல் சமயத்திலேயுள்ளது என்பது ஏவரும் கண்டு கௌவராக-

“யாவர்க்குமாம் இதைவர்க்கொரு பக்கிலை
யாவர்க்குமாம் பகவுக்கொரு வாயுக்கற
யாவர்க்குமாம் உன்னும் போது ஒரு கைப்பிடிடு
யாவர்க்குமாம் பிரார்க்கு இன்னுக்கானே,”

திருக்கிற்றும்பலம்.

“ உலகணை யிறங்குதின்ற கரணருவன்படுதோரார்
உலகவழூருவிற்கேள்வி பொறுக்குமென்றுமோரார்
உலகதூக்குயிருமாக யுலகுமாய்நின்றதோரார்
உலகதூன் ஒருவனென்பதற்குவிளையாராகால்லாம்.”

“ குறிக்கும் அடையாளமுங் கோயிலும்
கெநிக்கும் அவன்சின்றதோர் கேர்க்கமயும்
அறிய ஆயிரம் ஆரணம் ஒதிஜும்
பொறியிலீர் மனம் என் கொல்புகாதசே.”

“ சிவன்ஜும் காமம் தளக்டேயுரிய செம்மேஸ்ஸியம்
மான் ” என்று நமது பெரியோர்கள் தமிழ்மூறாயின்கள்
பலவிடங்களிலும் “ சிவஸ் ” என்ஜும் பெயர் நமது நினைவு
வழக்கு : காலங்களுக்காகக் கூறியின்னார் அதாவது
“ சிவம்,” என்ஜுஞ்சோல் “ செம்மை,” என்ஜும் பண்டன்
அடியாகப் பிறந்தகாகவும் சிவபெருமானுடைய மேண்ணுயச்
செங்கிறமாக ஒருவகப்படிக்கி பலவிடங்களிலும் செங்
கிறம்பான்ற அன்றிழும்கூப யொப்ப மேண்ணெய்யுடைய
வர் சிவபெருமான் என்று கூறுவாராயினார். நமது அப்பர்
சுவாமிக்கும் “ அருக்கன்பாதம் வணங்குவரங்கியில் அருக்க
அனுவான் அரண்ருவல்லனே ” என்று மொழிந்ததற்கிணவை,
உலக்கற்கெல்லாம் ஒர் ஒப்பற்ற அன்றிழும்பாய்த்திக்கும்
ஞாயிற்று மன்றலத்தை சிவபெருமானுடைய அருகுரு
வினாக்கலைப்போன்று, இவ்வுண்கமலை எல்லாவயிர்க்கணும்
நமது உட்புலனெதிரே கண்டு வழிபட்டு உய்வான்வேங்டு

இறைவன் வயத்த பேர் இரக்கத்தாலும் இறைவன் தன் ஆயதை உருகவு, உருவத்தைப்பெற்ற மக்கள் ஒருவாறு கண்டு உய்யவேங்குமென்ற கருணையினாலும், அனால் அமைந்த ஓர் ஒப்பற்ற வடிவின்கண முனைத்த வளங்கு வானுயினாலென்றும் கண்டுகொள்க. இதனை, “விரகிந்தியினால், பாலிந்படுத்தப்போல் மறையாதின்றுள்ள மாமணிச் சேர்கியான்,” என்றும் மேற்கொளும் இனி து நிறையும்.

சூக்வே, மிகப்பண்டைக் காலங்தொட்டு இங்கிலவுலகம் மாங்கனும் உள்ள மக்கள் எல்லாம் இறைவனைத் தீப்பிழும் பிறும், ஞாயிற்றினும் கண்டு வழிபட்டார் என்பது எவரும் அறியத்பாற்று. இப்போது, சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பெறும் பகுழப் நாகரிகமைட்டத் நாட்டார்களின் பல சரித்திருக்கனும் எமக்கு உடனிருந்து இடம் தருகின்றன. எப்படி யெனின், பல்லாயிர ஆண்டுக்கு முன்னாலே, நாகரிக வாழ்க்கையில் நனி சிறந்த விளங்கிய எகுபதியர் (Egyptians) ஞாயிற்றினை வழிபட்டுவந்தனம், இஞ்ஞான்று அங்காட்டில் பழுதுபட்டுக் கூடக்கும், தன் தமிழ் நாட்டு அரிய பெரிய சிவாலயங்களை விடச் சாலச்சிறந்த கோயில் சுவர்களின் எண்கல்வெட்டுகளால் எல்லாம் வல்ல இறைவனைக் கடிகர்க்கடவுளாகவே வழிபட்டு உய்க்கார் என்றும் இனி து விளங்குகின்றது.

இவர்களைப்போன்றே, நாகரிகத்தில், சிறந்தவர்களாகக் கொண்டாடப்பெற்ற பாபிலோனியரும் குங்கனுக்கடய நாட்டின்கண் பற்பல விடங்களிலும் ஞாயிற்கும், இங்கனுக்கும் பற்பல கோயில்களை நிறுவி வழிபட்டுவந்தார்கள். ஆர் என்று பெயர்பெற்றவிடத்தில் இங்கனுக்காகவென வியற்றிய ஓர் பெரிய கோயில் இன்றும் இருக்கின்றது.

இவர்களைப்போன்றே சாலத்தியரும் ஞாயிற்கும், திங்கனுக்கும், தீங்கடவுட்கும் அரிய பெரிய கோயில்கள் அமைப்பித்து வழிபாடு ஆற்றிவந்தனர். எமது மூன்று கண்ணுக்கடய பிராணிக் மூன்று கண்களையே இவர்கள் வழிபாடாற்றி வந்தனர் என்ற கூறுவதும் மிகக்கேயாகும். இவர்களிடத்தில் தன்தமிழுக் கொல்லான பகலவனில் உள்ள “பகல்” என்றும் சொல்லும், “ஆர்” என்றும் சொல்லும்,

“அஜூ” வெங்கும் சொல்லும், முருகனில் என்ன “முதுகு”, என்னும் சொல்லும், விரவிநிற்றலால், இந்தச் சாலடியர் வணங்கும் கடவுளுக்கு முருகனில், உள்ள, ‘முது’ என்னாகு சொல்லே வழங்கப்பெறவால், இவர்கள் எடுத்து தமிழ் நாட்டு மாந்தர் குடியேறிய நாடு என்பது புலப்படும்.

இவர்களைப் போலவே நாகரீகத்தில் மூன்றாந்த பிசீசிய கும் பகலவளை ஒரு சாலத்தில் அமைதியான வடிவத் தோடும், பின்தென்றாகும் கொடிய தீக்கடவுள் வடிவத் தோடும் வைக்க வழிபாடு ஆற்றிவர்கள். அவர் இதற்கு என்று அடையாளமாகி நமது சிவலிங்கங்கை யொப்ப நேர் நீண்டு தலைக்குவிக்க விண்கங்களை மலைமூக இடங்களின்மேல் நிறுத்தி அங்கு அவற்றை வணங்கி வாங்களார். தயர் (Tyre) என்னும் நகரின்கண் இவர்களுடைய நிசப் பவழுய கோயிலின்கண் வேள்விமேடையின்மேல் இருவன் அடையாளமாக இரவும் பகலும் ஓயாது தீ ஏரியவிட்டு வழிபாடு ஆற்றிவந்தனர். இவர்கள் தங்கள் கடவுளுக்குக் கூங் தமிழப் பழங்குடிசொல்லாகிய ‘எல், எலியன்’ என்னும் பெய்யரை வைத்து வழங்கி வந்தார்கள். இதன் பொருள் தொட்டு காப்பியத்தில், ‘எல்லோ இலங்கம்’, என்ற உரைவாப் பட்டமையாற் கண்டுகொள்க. இவ்விடத்தில் ‘எல்’ என்றும் மொழியும் ஒளியினை உணர்த்துமாது உணர்க.

அராபியரும் தங்கள் கடவுளை அல்லா என்று கநிய தம் இந்த ‘எல்’ என்னும் சொல்லின் திரிபேயாம் என்று அறிஞர் கூறுவர். இந்த அராபியரும் பிசீசியர் வதிந்த நாட்கடையிடத்தான் தேயத்தில் உறைந்தவராய் அவர் தம் நாகரீகங்களை ஏற்று உயிர்வாழுந்தவர்களாதலால் அவர்களோடு ஒப்பு இவர்களும் தமது இறைவந்து அப்பெயரே இட்டு வழங்கி வந்தார்களென்ற சரித்திர ஆராய்ச்சி வல்லுங்கர்கள் கூறுகிறார்கள். இவர்களுக்குக் கழிபெறுகிற தெப்புக்கடைய திருக்கோயில் அமைந்த மெரா கூரத்தில் தமக்கு முன்னிருக்கேரால் வழிபாடு செய்யப் பெற்ற அங்கரின் நடுவினான் திருக்கோயிலிற் பண்டு தொட்டு முழுமூத்துக்கடவுள் அடையாளமாக நிற்கப் பட்டிருக்க விவரிக்க வடிவத்தைமட்டும் மக்கள் முடி

அரும் தார்க்கவெண்டாமென்று தடித்து அதன்கண் அண்போடும் வழிபாடு ஆச்சிரிவரலாயினர். ஆகவே, ஒரு தனி முழுமூதற்கடவுளுக்கு அகடையாளமாக நிறுத்திய குவிஸ்த லிங்கநிலை வணங்கல் ஒருவாற்குறுஞ் குற்றமாகா மற் பெரிதும் பொருத் தழுவகடத்தேயா மென்பது அம்மு மது முனிவர்க்குத் திருத்தாதல் பெற்றும். அதனுண்மே இன்றைகாறும் அம்மெக்கா நகரத்துத் திலுஷ்கோவிலின் கூரை விவரிக்கவுடைவாமே போல்வுதொரு திலுஷ்கோவும் காவதுப் பெரிதும்போற்றி வழிபடப்பட்டு வராந்திரகிண்றது. ஆகவே, அராபியரும் பன்னியில் பண்ணடக்காலக் தொட்டே சிவாலிங்க வடிவத்தினையே வணங்கி வருமாறு நன்கு புலப்படும்.

இவர்களுக்குப் பிறப்பட்டு காகரீகத்தில் முதிர்க்க ஜிரேக்கர்ஸ்கும் பகலவளையே வழிபட்டு வர்த்தன. இவர்கள் பகலவளைன் லிங்கங்களுக் கடவுளை சியஸ் (Zeus) என்றும் பெயரிட்டு அழைத்தனர். இவர்கள் சியஸ் என்றும் கடவுளை ஒலிம்பஸ் (Olympus) என்றும் மலைமுகட்டின் மேல்வைத்து வணங்கவத்தைம் சிலபெற்றாளைப்போலவே அகடவுளுக் கடவுள்முடியுகடவுயராயும் முத்தலைவேல் ஏர்க்கிய மக்கிளராயும் சொல்லப்படுத்தலும் எமது ஒத்தாலை நூது பெயராகிய சிவம் என்னுஞ் சொல்லியே இவர்கள் சியஸ் என்றுக்கந்தாகப் புலப்படுகிண்றது.

இவர்கள் இறைவனை வழிபடும்போதெல்லாம் வேள் விததெற்றிமேல் தீவளர்த்த அதன் வாயிலாக இறைவற்குத் தங்கள் வந்தாததை ஆத்திவங்கமையும் அரியத்தப்பற்றுத். அவர்கள் இறைவந்து அகமத்துவைத்த கோயில்கள் இற்றைக்கும் எமது நன் தமிழ்நாட்டுத் தோயில்களைப்படுவே, வரிசை, வரிசையாக கற்றான்கள் நிறுத்திக் கட்டப்பட்டு இருக்கின்றன. அவர்கள் தம் கோயிலுள்ளைத், குளங்களும், கோயிலின் வெளியே ஒரு வேள்வி மேடையும், உண்ணேயுள்ள திருஒருவங்களின் எலை ஒரு வேள்வித்தெற்றியும் ஆக, தமிழ்நாட்டுத் திருக்கோயில் கலில் உண்ணவாரே அகமத்திருக்குத்தன. இவ்வகையையூத் தெஹப்பி (Delphi) என்றும் நகரத்தின்கண் அப்போ

(Appollo) என்றும் மாப்பெருக்கோவிலில் மூலத்தானத் திலே கருவகாறிலே கிழத்தப்பட்ட அச்செய்னின் திரு ஏருவ அகமப்பும், அதற்குமூன்றார் வேள்விக்கொறைத்திமேல் ஒயாத தீயெரிந்துகொண்டிருக்கக் கடவுளை வழிபட்டிவர்த ஒழுகலாகும் தன் தமிழ்காட்டாகூர டொப்பச் சீவுபெரு மானை வழிபட்டிவரும்ஒத்துக்கம் கெற்றன விளக்காகிற்கும்.

இனி கிரேக்காகு அடிக்க கிலையில் அவைக்கப் பின் பற்றாகவரப்போக் கார்கிக வார்த்தைகளில் மிக்குவில் விளைவாக உரோமர் தொழுத போந்த கடவுள்கைப் பெயர் “கூடர்” என்பதாகும். இதற்குப் பிரார்ண, “கனிவெங்கின்ஜூன் தங்கை” என்பதாகும். உரோமர், கபிடோலின் (Capitoline Hill)-மலைமுகட்டின் மேல் ஏழில்லைபா அகமத்த இஞ்சிலாஸிலில் அவற்ற வணக்கை கடவுள்கள் இருந்தாயும் உள்வட்டவிடாதும் கையில் அன்றைக்கி அடியார்க்க இன்னையை கார்த்தும் சமீத சிவபெருமானாகி ஒப்பு இருப்பது கணக்குவில்லை காலுக்குவேதத்திலும், இகைநாளை அல்லத்துக்கைக்குதும் கால் இங்வாரே முதன் மன்றாஸ்க்கின் காற்பக்க முன்து, துற்கப்பதினாகாம் பதிகங்கள் லுப். இன்றும் குரண்டாம் பதிகம், மூப்பத்துலுள்ளும் பதிகத்திலும், ஏழாம் மன்றாஸம், காற்பத்தாரும் பதிகத்திலும் பூத்திராஸுடய இலாக்கணம் இத்தன்மைக்குத் தன் வூத்தப்பட்டகம் காங்க. ஒனிக்கந்தவுள்ளும் ஜாப்கருக்குத் வணக்கம் கிராம் வாய்க்க உயிர்கள் விருப்பமாயினும்போல, சிவபெருமானங்கும் வெண்ணிறமுடைய ஏருது நித்தாதல் காங்க. உரோமருங் தங்கோயில்களில் வேள்விக் தெற்றினால் அகமத்து அவற்றின்கண் எரிவளர்க்க அதன் வாயிலாகக் கங்கடவுளர்க்கு வேள்வி வளர்க்க வழிபாடு ஆற்றி வந்தனர். இதனால் உரோமருங்கும் தமிழ்காட்டுமாங்கதற்கும் உள்ள ஒப்புக்கம் கண்டுகொள்கிறது.

இஞ்சுநான்த, இங்கிலவுகை மியாக்கணும் அசிவிதைம் கார்கி வாழ்விலும் தலை தெற்றத் தினங்கும் ஆக்கிளீர், யங்மாயியர். என்றும் இருதீரத்தாருக்கும் முன்னூராள தீவுதெனவியர் (Teutons) என்பார் ஓடன் (Woden) தோர் (Thor) என்றும் கடவுள்கள் வழிபட்டு வந்தார்கள்.

‘ஒட்டி’ என்பதற் குப்பொருள் எல்லாம் வல்லவர், எனக்கும் சிறைந்தவர் என்பதாம். இங்டென் எல்லாத் தேவர்க்கும் தாயான ஒரு பெண் தெய்வச்சுதைத் தமது பக்கத்தே வைத் திருப்பவரென்றும், ஒருவே லேங்கிய கையினரென்றும் கூயிழ்ரினீஸ் எண்ணாக அதையவரென்றும் அவரை வணங்கும் மங்கனுக்கு எப்போதும் கண்கமடே வழங்குபவரேன் தும் கொள்ளப்படுவர். கோர் எண்ணாக கடவுள் இடம், மனமுயின்கள் முதலியவற்றை ஆள்வதென்றும், சிலம், மிக்க நாய் தீயோகர ஒஹப்பகாப்தி திகழ்வதென்ற பேணப் படுகின்றது. இதைக்கும் இரு மேற்கு வகைப்படுத்த ஒதப்பட்ட இருதெய்வங்களும் உண்கமையான கோக்கும்பழுவி இரங்டாகாமல் ஒரே முதற்கெடுவின் அறக்கோலத்தினையும் மறக்கோலத்தினையும் விளங்கக்காட்டி ஒன்றேயாமென்பது இனிது உரைங்கிட்டிருக்கும். இங்ஙன் மே காவூர் கனும் ஒரு முழுமூச்சத்தெடு மங்கலமான அதுக்கிரக சுப்பத்தில் கிவெள் எனவும், பயங்கரமான நிக்கிரகக்குப்பத்தில் உநந்திரைச் செனவும், இருவேறுவகைப்படுத்த உரைக்கப்படுதல் தமிழ்மதைகளிடைல்லாம் காணப்படும். அப்படி கடவுளை வழிபடுங்கால் அவர்கள் திறந்த வெளியில் முதல் வன் அறிகுறியாக சிவலிங்கத்தை யொப்ப ஒரு பெரிய மரத்துணை நிறுத்தி அதன் முன்னர் வேள்வித்தெற்றி அகமத்து, தீவார்த்த முதிபாடு ஆற்றிவந்தவர் என்பதைம் அவர்கள் தம் பகுதியை வரலாறுகளால் (Frankishannels) விளக்கா நிறுகின்றது. நம்முளூரும் இங்ஙன் மே அம்பளண்களில் இதைவிட வழிபட்டார்கள் யென்பதற்கு, திருமதற்காடு, திருவாலங்காடு, தில்லைவனம், கடம்பவனம், திருவாளீஸ்கா, தில்லையம்பலம், வெள்ளியம்பலம், என்னும் பெயர்களே உருசாண்கும் என்க. தாண்வடிவு, தறிவுடிவு, கஞ்சுழவியடிவு, குவிந்தபுற்றின் வடிவு இதைவிடக் காலும்போடுகள்லாம் எம் பெரியோர்கள், இதைவன் அவ்விடத்தில் சிவலிங்கவடிவமாக ஏழுந்தருளியருகுகின் குரு என்ற கருதிவழிப்பட்டு உய்தார்கள்.

இனி, உலகெங்களும் இத்தோத பரவி நூற்கு ஒப்பு இங்கு யென்று உருசிற்கும் தீநித்தவ மயத்தின் மகற வைபிய கையிலில் எண்ணம் வண்ண முழுமூதற்கெடுட்டு

‘எல்லோகிம்’ எனும் பெயரே, கனி தீர்த்ததை, காலப் பழையதாய் எடுத்தாளப்பட்டிருக்கின்றத. இப்பெயர் ‘எல்’ என்றாலும் சொல்லிவிடுங்கிறதை என அச்செய்துராய்ச்சியில் புலவர் உணர்கிற குறிக்குரு. அல்லதும், மேரேசே என்றும் அடியவர்க்கெதிரே கடவுள் கொன்றி ‘யான் ஆபிரேகாமுஞ்கும் சாங்குஞ்கும் யாகோப்புஞ்கும் எதிரே காட்சிக்கொடோது, ‘எல் கடை’ என்றும் பெயரந்திருக்கின்றனன்’ என்ற அருள் செய்ததில் ‘எல்’ என்றும் பெயரே என்குகாணக் கிடைக்கின்றது. மேலெலுத்துங்காட்டிய பினிசியர், காலடியர், பாபிலோனியர் கொன்று வரலாறுகளில் முதற்பெருங்கடவுள் எல், எலியன் என்ற வழங்கப்பட்ட பாக்கமயினா விளக்கியிருக்கின்றன. ஆகவே, இவர்களும், ஏடவளை ஒன்றிய விளையான்தோறே வழங்கி, பட்டங்கம் புலஞ்சா நிற்கிறது. இதற்குக் கான்று, ஆபிரேகாம் என்றும் அடியவர் மகப்பெறுகிறவன்டு இவ்விளைத்தொழுது அறிதமில்லை அமர்க்கிறுக்கிபோது அவர்க்குமுன்னே ஆண்டவன் தழுவிவட்சாகத்தொன்றி அன் என்பதும், மற்றொருகாற் சினை (Sinai) என்றும் மகைஞ்சமேல் இறைவன்து அருள்முக்காளாத ஆழாளன் வகையில் கவிச்சிருது ஏழாமாகாளில் தொன்றியபோது இறைவன்து அங்குவருட்டோற்றக்காட்டி அம்மல்லுக்கு குவட்டுமேல் விளைக்கும் அன்ல்வட்சாகவாய்த் தூரவேல் மக்களின் கண்களுக்குப் புலப்பட்டாயிற்று என்பதும், கடாரினின் கண்டு விளக்கமுறை சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற இஞ்ஞான கந்த கிறித்துவ கமரத்துவரின் முன்னார் முழுமுதற்கடவுளின் கிறுவருகை அன்ல்வட்சாகவே கண்டு தொழுதன ரென்றும் உண்கம மறுக்கப்படாத நிறைவென்க. இவ்வரலாறுகளில், முதற்பெருங்கடவுட்குச் சிறப்புக்கடப்பெயராகசொல்லப்பட்ட ‘எல்கடை’ என்றும் பெயரிற்கண்ட கடை’ என்றாலும் சொல்லுகிற கிவபெருமாற்றுச் சிறந்த பெயராகத் தமிழ்நாட்டில் வழங்குகின்ற ‘கடையன்’ என்றுக்கு சொல்லும் ஒன்றுயிருத்தல் பெரிதம் நினைவுக்காற்பார தரகும். மேறும், யாங்கோப்பு என்றும் அடியவர் இறைவனருளி கேரேவரப்பெற்று, அவளைத் தொழுகுறியாக ஒரு குவிக்க கல்லினை கிறுத்தி அதன்மேல் என்னைபச்

சொலிக்கு அதனைப் பிட்டெல் (Bethal) என்று பெயரிட்டு வழிபாடாற்றினால்தமையும், ஆன் (On or Heliopolis) என்றும் சொலிலிருந்த பகவவன் கோயிலின்கண் ஆன் கன்றியை (காஞ்சியை) இருவேல் மரபினர் வணக்கினால்தமையும், பலிபீடங்களின் மேல் குன்றுத்தீவேட்டுவழிபட்டு வந்தமையும் இருவேல்மரபினரின் கருமார்கள் ஒன்மின் அகடயாளமான குவிக்குதமணிக்கற்களை மார்பிற் கட்டிச்சொன்று குங்கமையும் (விவலினாம் தாராணம்) ஆராய்க்கு பார்க்கும் நலிக்கிழவாரெல்லாம் சிரித்துவ மயத்தினர் தம் மூன்தென்று செய்துபோந்த முறை கடவுள் வழிபாடும் தமிழ் மர்கள் செய்துபோகலாம் சிவலிங்க வழிபாடும் ஒன்றேயா இம்மாது உணராமற்போவதோ !

இனி, நாம் * குறையும் ஆசியாக்கண்டத்திதும் நமது கண்டச்சிற்கு அப்பாஹள்ள ஜூரோப்பாக்கண்டத்திதும் உள்ள நாகரீக மக்கட்கும் பண்ணைக்காலமாய்த் தெரியா திருந்த ஏற்குறைய நாளைத்து எழுபது ஆண்டுகளுக்கு முன் கொலம்பசு (Columbus) என்பவராத் கண்டறியப் பெற்ற அமெரிக்கா கண்டச்சில் மெக்சிகோ (Mexico) என்றும் நாராத்திதும், பெரு (Peru) என்றும் நகரத்திதும் பல்லியா ஆண்டுக்கட்டு முன்னரே, நாகரீகவாழ்க்கைகளில் தெர்த்து வளவுகூடி அங்காட்டுமிக்கன் பகலவளையும், திங்களையும், தீர்க்கடவுளையும் வைத்து வழிபாடு ஆற்றிய மிகப்பெரிய அழகான பழங்கோயில்கள் இருந்தான்றும் அங்கரங்களில் பழுதுபட்ட நிலைமையில் காணக்கிடக்கின்றன. ஆசியா, ஜூரோப்பாக் கண்டங்களில் உயிர் வாழ்ந்த பண்டைக்கால நாகரீக மாங்கர்களோடு தொடர்பில்லாமல் அமெரிக்காக் கண்டத்திற் ரணியிருந்து வாழ்க்கை செலுக்கிய அப்பழைய மாந்தர்களின் வரலாறுகள் அவற்றைக் கற்பார்க்குப் பேர் ஆச்சியக்கதை விளைவிக்கவராய்த் தலையிருந்த அவர்கள் முழுமூத்த கடவுளைப் பகலவன், திங்கள், தீ என்றும் ஒளியுடைப் பொருள்களில் கேள்வுமுகமாய்க்கண்டு வழிபட்டு வந்தமையை அறிவொருங்கி உணருக்கான இறைவளை ஒளிவழித்தன்று தொழும் வழிபாடே உண்மை வழிபாடு என்ற கை

அதை ஜயத்தின் கீழ்த்து வந்தார்கள். பல்லாயிரம் ஆண்டுக்கு முன்னர் அவர்கள் எழில்பெற அமைச்சத் துறைக்கோயில்களில் கல்விஅறநிலைமுக்க பல அரிய திருவுருவங்களும், வேள்விததெச்சற்றிகளும் காணப்படுகின்றன இவ்வுருவங்களும், கோயில்களின் அமைப்பும் கண்டமிழ் நாட்டுஹள்ளி எமது தீவெப்பெருமாதாகவைய திருவுருவங்களைப் போன்றதும் திருக்கோயில்களின் அமைப்பைப் பெரிதும் ஒச்சிருத்ததும் பெரிதும் வியக்கப்பால்காடு.

இங்குள்ளம், இதுகாறும் எழித்துந்தாட்டும் பண்ணடை நாள் நாகரிகமாந்தர் வாலாஜானால், அறிவுவாளி வடிவான முழுமூதர் கடவுளை கீழ்க்கண்ட வறிப்புவகுத்துக்கு திறக்க வாயில்களாய் நிற்பன நாயிது, திங்கள், நீங்களும் ஒன்றியடைப் பொருள்கள் முன்றுமேயாம். அறிவுவாளி யுகடப் பொருள்கள் முன்றுத் தட்ப்புலங்கு நாலும் அவ்வளவுக்கூட இடது தருவத்தில்து, அன்டன் மேலிட்டால் அடியார்கள் தங்கள் அன்பைப் பெறுத்தால்தும் துறை வளைந்த தொழிலுத்துக்கு, தழுவுத்துக்கும், முச்சாந்தம், ஆஸ்தையணிகளை முதல்யவற்றுல் தப்பித்துக் கண்டு செப்பும் தத்தும் துடங்க தராகையால் அவ்வளவுமெல்லாம் செய்து இன்புத்தத்து ஏற்ற கல், பனிக்கு, செப்பு முதல்யவற்றுல் அறிவுவாளியின் அடையாளமாகச் செய்து திரண்டு கீண்டு கலை கலைந்துத் திருவுருவங்களை வைத்து வழிபாடாற் காலன் சாலச் சிறங்க முறையாமென நம் முன்னோர் அவ்வளம் கடவுப்பித்துத் தழுகலாயினார். இவ்வரும் கடவுளனுப் பரியும் தியங்க வடிவோடாப்பைச் செய்து நாட்டப் படுகிலில் அக்கல் வழியு கூன்வடிவைக் குறியீடியாதல் கேற்றமரம். ஒரு கழிமில்லிருக்கு எரியுங் தீப் தழும்பு சுற்றிதுக் கிரங்கு கீண்டு குவிச்சு நிற்றல் எவரும் அறிந்த தீயாம். அங்குமே திரங்கு கீண்டு உருண்டு திருக்கும் வெளிங்க வடைவும் அதனே குடி ஒப்புமைப் பட்டிருத்தல் கான்க. இங்காக காரமயிருக்கும் வரவும் தீப்பிரம்பித்தும் அதனடியில் பொருத்தப் பட்டிருக்கும் வட்டவடிவான பீடம் அத் தீப்பிரம்பு எரிந்து நிற்கும் குண்டத்திற்கும் அடையாளங்களாம். ஆகவே, அதற் திழும்பை ஒத்த வடி வானதாக உள்ள சில சுப்பு விங்குகள் கண்கை,

பொருளை, யமுனை முதலான யாற்றின் அடிப்படைகளிலே மனைகளிலோம் மனை முழுமுஞ்சுகளிலோம் இயற்கையாகவே கண்டெடுக்கப்பட்டு அவைகளையும், சில விடங்களில் குவிந்த சீன்ட புற்று வடிவுகளையும், இதைவன் அகுட்டு ரூதியாக நிறுத்தி வணக்கி வந்தார்கள். கட்டப்படாதாக இதைவன் அருள் விளங்கத்தை ஒருவாற்றுக்கூடியும் நம்மனோர் உணர்த்து வாயிலாய் நங்கட்டப்புலன் எதிரே இயற்கை விளங்க முடைத்தாய்த் தோன்றுவது அனாத பிழும்பு ஒன்றுமே யாதலால் அதனாலும் பலவிதக்கிலூம் ஒப்புமை யுடைத்தாக நிறுத்திய கல்லும் அவ் வடிவேயுடையதாக எடுத்து நிறுத்தப் படுவதாயிற்று. இவ்வாப்புப்புலம் காட்டப்படுவே, கல்லாக்கடைய்து அமைத்த திருவருவங்கள் நிறுக்கிய திருக்கோயில்கள் எத்துணைச் சிறந்துள்ள பீவுகளும் அவுள் விளங்கானி மில்லையேய் அக் திருவருவங்களை வணக்கித் தங்கள் அன்புரிமையைச் சுந்தரத் துயர்க்க அப்பார்கள் என்றும் உடன்படார். அக்திருவருவங்களின் இருபுதாயிரும் நிரல் நிரலாகக் திருவிளங்குகள் ஈட்டிக்கு ஒளிருமாயிருன்றே அவை காண்டத்தாலும் வழிபாடாத்தத்தாலும் இகைக் கணவாகின்றன. இதேவேயுமன்றித், திருக்கோயில்கள் அமைத்த அவற்றினக்கண் கல்லாற் செய்த திருவருவங்கள் நிறுத்துக்கூடியிப் பண்ணகட்காலர் தொட்டு ஆக்கூர் வழக்காய்ச் செய்யப்படுகிற செயல் முறைகளின் பொருளை ஏற்று ஆராயின், தீப்பிழும்பு வடிவே இதைவற்று உண்மையடையாளமாதல் தெற்றிறைப் புலப்படிம். எல் முசலான் பருப்பொருள் வடிவங்கள் இதைவனது இயற்கை அருள் விளங்க அடையாளங்களாகக்கணமயின் அவனது இயற்கை யருள் விளங்கத்தின்தாக அடமாக வயங்கும் தீ வடிவினின் அம் அவனருளொளியை இரங்கு பெற்று அப்பருப்பொருள் வடிவங்களில் ஏற்றுக்கூட பொருட்டு அவ்வடிவங்களி னெதிரே வேள்விக்குண்டம் அகந்த அதன்பக்கத்தே, தீ வளர்க்கின்றனர். தீயின்கண் உள்ள விளங்கம் மகா தங்களியது. ஆகவே, அது தன்னியல்போடு பெரிதும் முறணி நிற்கும் பெரிய கல்வடிவிற் பாயாது. ஆகவே ஒருவாற்றுல் நீவினியல்போடெந்தும், பிறிதொருவாற்றும் கல்லினியத் போடு ஒத்தும், இரண்டிற்கும் உடுக்கர்த்ததாயுள்ள ஒரு

பொருள் அவ்விளக்கங்களைத் தீவினின்று எற்றுக் கல்லின்
 கண் உய்ததற்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படுகின்றது.
 அப்பெற்றித்தார் பொருள் யாதோவைசில், அது தன்
 வீரேயோம். யாக்கங்களெனில், சீர் கல்லிலூம் ரெகிழ்த
 தாய் இருந்தலின், அதை அங்கும்கையால் ஒரு புடை
 அன்ற பிழம்பை ஒங்கும். இன்ற தீவினும் சீர் தடிப்புக்கை
 யதாயிருந்தலின், அதை அவ்வாற்குல் குறு புடை என்னை
 யொப்பதாய் இருந்தல் காண்க. தெளிந்த தண்ணீர் மிக
 ஏம் ஆழங்க விடத்தில் இருக்கும்கால் அதன் நிறம் கருஞ்
 கல்லை யொப்ப கண்ணக்கேற்றலென்றிருக்கும். தண்ணீரை
 ஒன்று சிரிதே எடுத்து அதனால் ஒழே ஜானி அதுபோது
 அதனை நோக்கிக்குல் அகாலின் நிறத்தையொப்ப வேண்ட
 கையாயிருக்கும். தண்ணீரைக் காய்க்கி நீராவியாக்கி ஒன்
 நீராவியங்கிரத்தில் செலுத்துங்கால் அது தீவியொப்பம்
 குடும் ஏற்றுபல அரிய செயல்களை இயங்கிரத்தின் வாயிலாக
 வேண்டுவன செய்க்கண்றது. ஓர் பெரிய யாற்றினின்றும் சீர்
 விழுங்கால் (Water falls) தீவிய யொப்ப மின்சார உங்கி
 கையூண்டாக்குவதோடு கருங்கல்லை யெறிந்துகூத யொப்ப
 தன் து வழியில் கேருமவற்குத் தயல்லாம் கார்த்தி எரியும்
 ஆற்றதும் உடைத்துத் தத்து. தத்தும் கல்லும் சிலமுயக்களில் பெறுஞ்
 சேதம் உட்டாக்குவதுபோல் ஆற்றின் பெறுவெள்ளமும்
 மக்களுக்குப் பெறுஞ்சேதம் உட்டாக்குகிறது. கடலிலுள்ள
 பெரிய அலைகளை நோக்குக்கால் வேண்டுமொருயுடன் இருப்பது,
 தீவிய யொப்பவும் ஒலை மையங்களில் மலைகூய யொப்பவும்
 காணப்படுகின்றது. இதனை யொப்ப கல்லிற்கும்
 தீக்கும் பொதுவாக அழமங்களை பல பொது இபஸ்துகள்
 ஆழங்க நோக்குபவர்க்கெல்லாம் காணக்கிடகின்றது.

இவ்வியல்பிற்குதல் பற்றித் தண்ணீரைப் புதிய மட்ட
 கலங்களில் நிரப்பி அவற்றை வேள்விக் குண்டத்து எரியும்
 தீவின் எல்லோரே கைத்துத் தீவின்கண் இயற்கையாய் வினாக்களும்
 இகைவைக் கணியை “எனியேங்களுக்குக் கருவைப்புரி
 வதற்காக இந்திரன்கள் வருகு,” என்று தங்கார் பலர்
 இருக்குட்டி அதற்கிணங்கிய துல்களினுல் வகையறந்த
 சின்னுள்காறும் இடையருந்து வேண்டுவர்; அங்குள்ள வேண்டு
 டிய பின்னர் அவர் வேண்டுகோளுக்கு முதல்வன் எனிவங்கு

அங்கீரித் புகுவதாகக் கருதப்படுகின்றது. என்னர், அம்மட்டுக்களுக்களின் தூயமிரை எடுத்து “எனியேங்கள் வேண்டுகோளான் வண்ணம் எங்கள் ஜூயனே, இத்திருவருவத்தில் எழுந்தருளி அடியேங்கக்ட்டு என்றும் அஜுங்கராய் விளங்கி பிருந்து அருள் வழங்கல்வேண்டும்” என்று இறைஞ்சி, அம்மட்கலங்களின் தூயமிரை அத்திருவருவத்தின்மேல் பெய்வர். இங்கணம் முறைப்படி செய்த்பாலனவெல்லாம் முற்றும் செய்து முடித்தபின்தான் கல்லாலவுமைக்கப்பட்ட அத்திருவருவம் வழிபடுத்திக் கொடுக்கப்பட்டு வழிபாடாற்றப்படுகின்றது.

அன்றபிழம்பின்கண் விளங்கும் முதல்வன் ஒளிக்கைத் தான் நாம் இத்திருவருவங்களில் வழிபாடாற்றுக்கூடிருமேயன்றி, வேறான்து என்பதை நூண்ணாதாக ஆப்பது ஆராய் வல்லார்க்கெல்லாம் செய்வதே விளங்கும்.

இத்துணையுங்கு உறியவாற்றால், தீப்திமுழும்பின்கண் திருவாவன் விளங்குதல் எண்டே தீயும் தீவிசுவான் ஒளிவடிவாய் கண்ண குாயியு, திங்கள், தீ முசக்கியளவும் பண்ணட்காலங்கொடை தொட்டு நாகரிகம் உற்ற எல்லா காட்சின்தும், இருங்க பேரரிசு வாய்ந்த எல்லாம்களாதும் வணங்கடபட்டி வந்தனவெனவும், இனிக்கீடுகைய மதுகை ஒப்பளை செய்து அங்பர்கள் தாம்தாம் வேவண்ணாஸ்கு வழிபடுத்தியலாகமயின், அங்குணம் வழிபுதுத்துப் பேரன்புகடப்பரானானார் தப்பிமுழுபோட்டாத்துத் திரண்டு நின்ற சுவிர்த சல் வட்டினோயும் தீ எரியுங்கு குழிக்கை நிகர்த்த வட்டக்கள்லினோயும் அமைத்து அங்கிரண்ணடயும் ஒன்றாகப் பொருக்கிக் “ஏடுவனின் அடையாளம்” என்றும் பொருளைக் கரும் “கிவலிக்கம்” என்றும் பெயரையும் கைக்கு அச்சோ வழிபட்டு வரலாயி அர், எனவும் அறிந்து கொள்ளல் வேண்டும். இன்னும் கலமுதலாவுறவுற்றில் அமைக்கப்பட்ட சிவிங்கக் கிருவருவத்திற்கு மூலம் வேண்டிக் குண்டக்கிடிர் களைக்கொடுயிம் தீப்பிழும்பும், அத்தீம்பிழும்பாக்கை இருவருவக்கிற்கு மூலம் விர்து நாதவுருவங்களும் ஆமென்றும், அறிகல் மேவண்டும். இவ்விந்து நாதங்கள் ஒலிவத்தில் ஒ என்றும் ஒன்றையாகவும் அரிவடிவில் ஒ என்றும் எழுத்தாகவும் பின்னொயார் கழியாக

அம் நிற்கும். இனி எல்லாம் வல்ல முதல்வன் விச்த எத்தனில் கீரோ இயங்குதலையென்றி, கம்மனோச் பொருட்டு அயற்றின் வாயிலை இவ்வகைத்திற் காணப் படும் குழியு, திங்கள், தீங்கும் ஒனியுகடப் பொருள்களிலும், தீவிரவோடாப்பக் கெப்து காட்டப்படும் சில விங்கம் முதலான திருவருவங்களிலும் விளங்கித் தோன்றி நின்று கம்மனோச் கெப்பும் வழிபாடுகளை ஏற்று அருள் புரிவன் என்க.

இனி, தீவிரிங்கத்திலுள்ள தீவெபருமானோச் சில வெள்ளேய தேரி அய்யார் வழிபாடாற்றுகள்தோபாதும், இம்முறையே அவ்விடம் விளங்கக்கூடக்கூட காண்கின்றோம்.

பெப்புப்பெய்கிண், காப்பது, இதைன், த் தில்வங்களைத் தோபப் பல மாஸ் திருக்கிளங்குதல் தருமதி அவ்வயப் பெப்பு, நீங்கட்டங்கள்கூல் தீங்குவதற்கு முன் நிற்கு தாகாரால் ஏத்திலும், சின்னர் ‘பாக்கும்போம்’, என்கும் தீபக்கூடரால் வழிபாடு தூத்தியும், முடவாக்கு சென்றித்தீபக்கூடர் அகமந்த கந்திப்பக்கமால் வழிபாடு ஆர், ஸிம், தயரிரால், இவற்றவளருளை தூந்தபெற்று, அதனை இவர் வளை வழிபாட்டு உய்வாக் குவண்டெகும் மக்களுக்குத் தூத்திப்போக தீபக் கூடர் தள்ளு கம்சம் கண்களில் படியப்பட்டு, முறை இவற்றவளருள்ளப்பெற தயங்கிகூப்ப பகுவும் வழிபாடும் முறை இன்றும் திருக்காப்பிள்ளானில் காட்டப்பெறுகள்ற கண்மை எவரும் துணை ஆராய்க்கு ஏன்று தெளிவாராக. இவ் வண்மை,

“ திருக்கோபாலில் உண்சிருக்கும் திருமேனிதன்னோச் சிவனென்னவே சீக்ரியார்க்குக்கிவென் உறுதவன் ஆக்கே, ” என்று கமது பெரியோர் கண்கு கண்கு அரியுதல் திருர்க்கள்

இதனெபொப்படுவ, அம்கம அப்பர் திருக்கோலமும் கிதாகாச்ததில் ஆநங்கத்தாக்கடவுமத்திம் கடேபப் பெறுமாதுகடையதிருக்கோலமும், அவர்கம் திருக்காசமில் ஏற்ற பொருள்களின் தந்தவரும், அவர்களு கெல்லும் இடப வாகனம், தலைமுடியில் தரித்த கங்கை, கருவெங்கதலை ஆக்கே இனையகளின் பொருளும், அவரது இடப வாகனத்தில் அமர்ந்த

அம்மையின் தோற்றமும், காளகண்டமும், இடு எடு
தனது திருக்கோயிலாக அமர்ந்த நேர்க்கொலையும் ஆகிய இணை
களின் தன்மை பின்னர்ச் சமயம் நேர்க்கூழி விளக்குவார்.

“ஈசுதூக்கன் பில்லார் அடியவர்க்கன்பில்லார்
எவ்வுயிர்க்கும் அன்பில்லார் தமக்கும் அன்பில்லார்”

கைப்படிந்த கண்ணுரைந் தானுங்கச்சி
யொனத்தான்வார் சடையானென்னினல்
ஞைப்புடையனல்ல ஞைருவனல்ல [லா

ஞைருரனல்லஞைருவ னில்லி
யப்படியு ரந்நிறமு மவ்வண்ணமு
மவனருளே கண்ணுகக் காணினல்லா
விப்படி யனிந்நிறத்த னிவ்வண்ணத்த
. னிவனிறவனென்றெழுதிக் காட்டொ
[ஞை] ரே

திருக்கிற்றம்பலம்.

அடியிற்கண்ட நூல்கள் கீழே கண்டவரிடம்
கிடைக்கப்பெறும் :—

1.	மனோங்மணியம்.
(Prof. சந்திரம்பிள்ளை M. A.,	} 2-12-0
2.	தமிழ்எழுத்தும், அதன் மதைப்பொருளும்
படங்களுடன் (இரு. பா. வெ. மாணிக்க
(காய்க்கர் B. E., M. C. I., M. I. E.)	
3.	தமிழ் வரலாகு முதற்பகுதி (ராம்பக்தர் K. S. சிவிவாச பிள்ளை.)	} 0-8-0
4.	ஒடு இரண்டாம் பகுதி ஒடு ஒடு 1-8-0	
5.	களிகாற்சோழன், (பண்டிதர் L. ஸ்ரீ நாத பிள்ளை	} 0-12-0
6.	கார்ணாத்பதி.	
7.	திலகவுடியார். (பண்டிதர் மு. கடேச முதலியார்	} 0-4-0
8.	ஈசவரமும், சிவலிங்கவழிபாடும்	

கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்தாரால் வெளியிட்ட
நூல்கள்.

9.	கபிலர். (பண்டிதர் க. மு. வேங்கடையி
நாட்டார்	ர. 1-4-0
10.	நக்கோர். ஒடு ஒடு	
11.	வெளிர் வரலாற்றின் ஆராய்ச்சி ஒடு	0-8-0
12.	உபஞ்சியரசுக்கள் (பல புலவர் செய்தலை)	0-3-0
13.	ஆசாருந்துப்பட்ட. (பண்டிதர் R. வெங்
டைசாலம் பிள்ளை	} 0-4-0
14.	பிரசக்கங்கள். V. வேங்கடையம் பிள்ளை	
15.	எல்லிப்பயிற்சிக்குரியது தாய்மொழி.
வெ. ராதாகிருஷ்ண பிள்ளை B. A.,	} 0-0-6

திருநெல்வேலி கூவசித்தாந்த தூஸ் பதிப்புக் கழகத்தாரால் வெளியிட்ட நூல்கள்.

16.	கிவனுங்ருணிவரால் இயற்றப்பெற்ற தூஸ்கள். 1-ம் பகுதி.	1—8—0
17.	ஸாமேசர் முதமொழி வெண்பா (காலிகோ)	1—12—0
18.	ஷீ. ஷீ. சாதா காக்தம்	1—8—0
19.	கிருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத்தாகி	1—4—0
20.	ஸ்ரீ. ஷீ. சாதா காக்தம்	1—0—0
21.	கிருவடிப்புக்கும் மாலை	0—4—0
22.	ஷீ. ஷீ. சாதா காக்தம்	0—4—0
23.	கத்தாங்கைப்பிரகாக்கை	0—3—0
24.	நூப்பிள்ளை அட்டவணை	0—2—0
25.	ஈங்கோத்தரவிருத்தி.	0—3—0

இவையம் பிறவுமாய தமிழ், சமயதூஸ்கள் வேண்டியவர்கள் ஒரே குறிப்பிட்டவரிடத்தில் பெற்றுக் கொள்ளலாம் :—

... க. பஞ்சாத்தினம்,
கணபதி பண்டசாலை,
மலைவாசல், தெப்பக்குளம் போன்று,
திருக்கிராப்பன்னி—

1683.4

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவபூரைப்பகவல்.

திருவாறூர்
ஞானப்பிரதாச பட்டாரங்
அருளிச்செய்தது.

இத
ஸ்டாபுரம் சமஸ்தான வித்வான்
திருமயிலை, வி. சுந்தரமுதலியாரவர்களால்
பார்வையிடப்பட்டது,

கேண்டை:
மதராஸ் ரிப்பன் அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1911.

விலை அட்டு 1.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவபூரணம்பகவல்.

காப்பா.

வ ண் ப ா.

ஓனாக் சிவாகமத்தி னுள்ளபடி கண்டமைத்த
பூசைத் திருவுவால் போற்றவேயாலில்
பொருணயமுஞ் சொன்னயமும் போதத்து நால்கா
கருளைப்பாழி வாரணமே காப்பு.

குரியபூரண.

திருவுறு செல்லவுஞ் சிறக்கமெப்ப புகழும்
பெருகுமெப்பஞ் னானமும் பெற்றிட வேவண்டிப்
புத்திசேர் குரிய பூசை புரிவோர்
அத்திர பஞ்சரத் தகத்தின் ஞாக

१ मन्मुह लोक मासयमि रुक
वेणुन्नुतत तुवदिनत तिकलरुक कटन्ते
मिक्कुना सत्त वित्तक्कमिन वष्टिवेणुक
तक्कतेहार पூசைத் தானत तண्टतेत
உதுப கரணங்க குறைவது வழமைத்துகின்

சிவபூரணையகவல்.

- 10 கூருவ முதமுறப் பூசைசெயும்படி
அத்திர மங்கிரத் தக்கை புறங்கைகள்
சுத்திசெய் தத்தத் துணைதளைக் கூட்டி
மருவிய குரிப மங்கிர மதனும்
பெருகிர லீரண்டும் பினிக்கால் வைக்கே
- 15 சிதயமங் திரங்கொண் டிலைஸப்பெரு விரல்களை
விதபூஷ தர்ச்சனி லீரல்களா தூண்றிக்
கிறுவிரல் முதலாய்ச் சிரஞ்சிகை கவச
முதுவிரண் மூன்றிதழ முறப்பெரு விரலான்
நிசித்தவதற்கி னேத்திர மதனால்
- 20 வசித்திரு தர்ச்சனி மதத்திம மடக்கிப்
ரொருவிர லீலையாற் பிறம்குகர்ச்சனி களை
மருவிய வக்திர மங்கிரத் தியற்றிக்
கவசமங் திரத்தாற் கரங்களைச் சுற்றி
அவண்டு மூலத் தகக்கைகள் கூட்டிடு
- 25 காங்கிரா சந்தளைக் கவின்பெற வியற்றி
யறமிக மூலத் துறுத்தி பண்ணித்
திதமுற மார்பு சென்னி கிழகுகளில்
இதய முதலா வெண்ணுழும் மங்கிர
மணிவிரண் முதலா யடையுற விரலாற்
- 30 பலவிவுற நியாசம் பண்ணியதற்பின்
களமுறந் தனுந்தான் காட்டுதார்ச்சனி களை
வளமுற கவச மங்கிரத் தியற்றி
நாழிய தர்ச்சனி உடுக்கி விழிர்த்து
நிடுகேத் திரங்களி னேத்திரங் கொடுத்தே
- 35 ஆங்கில மங்கிரத் தனுமிகை களினால்
அற்றுக்கூடுதல் கூத்தல மிரண்டு மூன்றி

யகைவுறு மத்திரத் தங்கைகள் கொட்டித்
திசைதொழுஞ் செய்து திக்குபாக் தனமுங்
கவசங் கொண்டு கருதுகர்ச்சனியால்

- 40) அவருக்கன் டனஞ்செய் தாக்கமெங்குமுற
முந்திய சூரிய மூலமங் திரத்தாற்
சிங்கைதகொண் மாகமுத் திசையுங் கொடுத்தே
நேரியாங்கங்கி யாசத்தாற்றங்கீக்
சூரியன் நன்னு சொருபம் தாக்கிப்
- 41) பைமணிச் சென்னிரைப் பாத்திரங் தன்னிற்
செய்மலர் முதலாத் திரவியம் பொருங்கிச்
செழும்புன விரைந்த தரிசனங்க் கியத்தை
முழுத்தா ஞஞ்சிய முடியன வெடுத்து
மூலமங் திரத்தான் முன்னுறக் கொடுத்தே
- 50) மாலை வவன்றன் மக்கிரஞ் செழித்தே
அத்திர சுத்திசெய் நமர்த்தபாத் திரத்தில்
வைத்திடு கடோர்க்க மங்கிர மதனங்
மென்றுத லருண விக்குவி னமுதெனத்
தன்னிகர் பரிமனத் தண்புன விரைத்தே
- 55) அருணன்மூலத்துப் பங்கமா நமைத்துக்
கருணையோ டத்திர கவசமங் திரங்களிற்
நிக்குபங் தனத்துடன் நிகழவ குண்டனங்
தக்கவா நியற்றித் தரணிமூலத்தான்
முன்னிய தேஹு முத்திரா கொடுத்தனின்
- 60) நன்னையும் பூசைத் தானந் துடனே
யுளாம்பெறு பூசை யூகர ணங்களைத்
துளங்குமங் திரங்கொடு சுத்தி புரிந்தே
தாங்கெழிற் பூசைத் தானங் தன்னின
ஒங்குமத் திரம்பயி வொருமலர் தன்னுற்

- 65 குற்றிவிக் கினம்பல துருசுற விடுத்தபின்
நற்றிய வேதகை எடுவுற வைமைத்திடுஞ்
செம்பொனுதிகளாற் செய்திடு மெட்டிதம்
அம்புயங் தண்ணி லருசுசீன செயும்படி
வணப்புறு சிருதி வாயுவீசானம்
- 70 அனற்றிசை யென்னு மடைவுநாற் றிசையினும்
பெருக்குறு தண்டி பிங்கலன் கணபதி
குருக்களிங் கவர்த்தமைக் குணம்பெறச் சாத்திப்
புகல்நடு விற்பிர பூதாசனந்தலீன
யகமகிழுங் தருச்சித் தனற்றிசை முதலாய்த்
- 75 தருமெழில் விமலன் சாரானு ராத்தியன்
பரம சுக்களனதும் பாதசிங் கங்கனும்
பன்னுபிடங்தனிற் பத்மா சனமும்
போன்னலர் கொண்டு பூசீன செய்தபின்
சீட்டிசை விதழ்முதற் கிளித மூட்டினு
- 80 மீட்டிய கண்ணிகை யீசா னத்தினு
மொய்த்திரு தீப்பை முதலா மொன்பது
சத்திகள் தம்மையுங் தகைபெறச் சாத்தி
விற்புற முத்திக்கர விதழுறக் காட்டி
அற்புத மலர்நடு வர்க்கா சனத்தையுங்
- 85 திருந்திட வருசுசீன செய்தாங் கதன்மேற்
பரங்கிடு வெண்ணிறப் பங்கயா சனமுனு
செண்ணிற மண்டலங் திகழ்திரு மேணியுங்
தண்ணிரு கரத்து வெண்டா மகரமல
ரோருத்திரு முகத்தொளி ரூபயலோசனமும்
- 90 அருணவாஹடயும்பயி லருணன் வடிவிளைக்
கருத்துற கிளினந்து கடோர்க்கமக் திரத்தால்

சிவபூஷணையகவல்.

இருத்திய பின்ன ரிருஷிரல் கொண்டே
நேத்திரங் கொடுத்து நிறைதரு மலர்கள்
ஆர்த்தவஞ்சலியி லருணையி துனினுப்

95 கரங்களில் வாங்கிய கதிரவன் நன்றீன
வரங்கரு மூல மந்திர மதனுன்
மெய்தரு மினைய மீதிலாவாகனஞ்
செய்துதாபனத்தொடு சிறங்கங்களிதான் ஞ
சன்னிறோதனமிலை தகைவாறு வியழ்நி

100 முன்னிய விம்ப முத்திரை காட்டித்
தருமெழி னேந்திரங் தயிரவஞ் சங்கமு
முரமுதற் கராந்த முறையா சம்பகளி
மிக்கழுலத்தால் விருப்பொடு கூட்டித்
திக்குபக்தனத்தொடு செய்தவருண்டனம்

105 அர்த்தலம் லத்தா லாகின்முத் திறையொடு
சேர்த்திடு மகாமுத் திறையுன் கொடுத்தே
மூறைபுகழ் கடோர்க்க மந்திர மதனுன்
அறுகல ரரிசி வணவுறங் சாத்தி
மருவிய கடோர்க்க மந்திர மதனுற்

110 கருதிய வெண்ணெண்பக் காப்புமாகக் காப்பிலை
அடையினி லரித்தாங் கப்பேட கிழ்தே
படைசெவ் வாடை புளைந்தனவ நினைக்தே
சங்தனங் குங்குமங் தாமரைப் போதொடு
செங்கதொடை மலர்பல சிறந்திடச் சாத்திச்

115 செங்கதீர் மந்திரஞ் செபத்தொடு முக்கால்
அங்கெதீர் புஷ்ப வஞ்சலி செய்தே
கொண்டிரு மருக்கியல் கொடுத்தவதற்பின்
மூண்டக விம்ப முத்திரை காட்டித்
கிருந்துமங் கங்களைத் திருமேணியிலுறப்

- 120 புரிந்துல யாங்க பூசனை புரிந்தே
 கூரில யாங்கங் கொடுத்திட வாங்கிச்
 சீரிதயஞ்சிரஞ் சிங்ககவசங்களை
 யிருமைகொ னங்கி யீசன் றிசையுடன்
 நிருதிவா யுக்களி னிறைபெறங் சாத்தி
- 125 யிலங்குநேத் திரங்கதி ரெதிர்பெறங் சாத்தி
 நலங்கொள்கீழ்த் திசைமுத னுற்றிசை தண்ணிலுங்
 தருகிய வத்திரங் தண்ணீயுஞ் சாத்தி
 இருதய முதனுன் கிளைந்திடு நேத்திர
 பேவுமங் திரமென விளங்குழு வகைக்குங்
- 130 கோவின்முத்திரையொடு கோவிடாண்மெலு
 முத்திரை திராசனி முத்திரை யெனுமிவை
 யத்தகு மவைக னடையினிற் கொடுத்தே
 முன்னிய கீழ்த்திசை முதனித மூட்டிலுங்
 தண்ணிரகர் சோமங் றீணமுத லாகக்
- 135 கேதுவீ றுன கிரகமெட் டினீயும்
 ஒதிய வடையினி அுறைந்திடச் சாத்திக்
 கரந்தனி அஹுமயஸ் காரமுத திரையுடன்
 அருங்கால் லருக்கிய மவர்தமக் குதவிப்
 பகடக்குணவேத்தியம் பானீயத்துடன்
- 140 அடைக்கா யமுது மருண்ணுக் குதவித்
 திகழ்தரு தூபங் தீப முதலாங்
 தருமுப சாரங் தங்த வதற்பின்
 அண்புட னுசம னர்க்கியக் கொடுத்தே
 முண்புறங் குரிய மூலமங் திரங்தனை
- 145 இயன்றஸ செப்த் தமி னிரவிக் குதவிப்
 பாபின்றிட தோத்திரம் பற்பல கூறி
 யுன்னியட் டாங்க முதமே தினியிழ்

சிவழுஜையகவல்.

பண்ணிரு காதும் பணிக்குட னெழுங்கே
மாசறு கடோர்க்க மந்திர மதனு

- 150 லாசறு பராமுக வர்க்கியங் கொடுத்தே
கேவனே சிறியேன் செப்திடும் பிழைகள்
யாவையும் பொறுத்தரு னொன்முறை வணங்கித்
தயங்குமா றங்கர் தகீனமுத லாக
வயங்கிய பலவகை மந்திரத் தொகையினை

- 155 அந்திர மந்திர மமர்ந்தாராச
முத்திரை கொண்டு முறையையி லெழுப்பு
மற்பயில் கடோர்க்க மூலமா் திரத்தால்
ஏற்பயில் குரிய விடங்தனிற் கூட்டு
யுதயமாத் தாண்டனை யுத்துவா சனஞ்செய்

- 160 திதய மனத்தி லெழுங்கரு ளப்பணி
யினிதயர் வேதிகை யீசா னத்துத்
தனியெழிற் ரேச சண்டன் றண்ணையும்
உதன மூர்த்தி யவங்றன் மூலத்தாற்
போதவை கொண்டு பூசை புரிக்கே

- 165 அடுத்திடு பாத்திய மாசம ஞுக்கியங்
கொடுத்துவின்மாலியங் குறையினை வேத்தியம்
அவுமதி யின்றி யடைக்கா யுடன்பல
உபர னங்க ளதயிய பின்னர்
வருந்து விளைக்கட வணங்கியுத்யாபனம்

- 170 புரிந்திடு குரிய பூசையின் முறையையை
நல்முபறங் கற்பவர் நயப்பொடு கேட்பவர்
நிலம்புறு புகழூடு நீடுவாழ் பவரே.

குரியபூஜை முற்றிற்று.

சிவபூரை

—::0::—

பூங்கம லத்தயன் புண்டரீ கக்கணன்
ஈங்கிவர் காணாரு மிலிங்கம தாகிய
சங்கரன் றீணயலர் சாத்துதல் புரிவோன்
அங்கவன் ரென்பா லாசனாத் திருங்தே

- 5 ஆசமனஞ்செய் தருங்கர நியாசமும்
ஷேகோடங்க நியாசமுஞ் செய்தே
பாத்திர மத்திர பரிசத்தி செய்தே
யேத்திட மினதயக் திரும்புன னிறைக்கிள்
ஒமெனு மந்திர முச்சரித் தெழுகாற்
- 10 சாமானியார்க்கியக் தலையருச் சித்தே
திக்குபந்தனுதி செய்தாங் கதனுற்
நக்குதுவாரங் தலைச்சுத்தி செய்தே
கிட்டிசைத் துவாரங் களைருமேற் படிமிசை
வாட்டமில் வடபால் வாரண முகனையுங்
- 15 தாங்குறு தென்பாற் சரஸ்வதி தன்னையு
மிங்கிவர் நடுவி விலக்குமி தலையும்
அந்தவாயிலின் வடக் கடுத்ததென் புறங்களின்
ங்கீங்கைகளை நயப்புடன் சாத்தி
வாயிலின் ரெற்கு வடக்கடுத் திடவே
- 20 யேசின்மாகாளன் யழுகீனயைச் சாத்திப்
பத்திசேர் சிவமயப் பார்வையி னுலும்
அத்திரங் தெறித்த பத்திரத் தாலும்
பாசுபதாத்திரப் பாததா டன்தினும்
ஏசில்வான் முதன்மூ யிடையூறு தீர்த்துக்

- 25 களர்க்கிடு துவாரக் கீழ்ப்படி நடுவிற்
முளங்கிய வத்திரத் துவாரபாலக்கீண்டும்
கீங்கரி தான் விருதியின் நினையின்
பாங்குறு வாஸ்து பதியையுஞ் சாத்திப்
பொருந்திடு துவார பூஶசெய் ததற்பின்
- 30 பரங்கிடு மத்திர பஞ்சரங் கருதிச்
சோர்வற வைவகைச் சுத்திசெப் திடலே
நேர்ப்பட வருங்கர சியாசம் தியற்றிப்
பாதப் பெருவிரற் பற்றியி ருகுவாய்
ஆதா ரத்தை யடைந்கவதற்பின்
- 35 உச்சி யளவு மோருரு வாகி
அங்கமி விதைய மாதியை திடத்திலும்
பிங்கலை யிடைகளினி அண்ண ஒஹ் ரதோமுகப்
பங்கய முகிழுப் பஞ்சகம் பொருந்திய
சுழிபுளை தன்னிற் ருளையிடத் தமுதம்
- 40 பொழிதரு சத்தியின் பூரண விறைந்தே
ஙங்காரத்துட ஆண்ணே வாயுக்கவ
வாங்கி சிறுத்தி மறித்துமே னேங்கி
யம்புய முகைக ளாலர்க்குமே னேங்க
உம்படென் ரேதெறித் துற்றசோ டிகையான்
- 45 மாருதங் தன்னை வலத்தினில் விடுத்துப்
பூரக கும்பகம் புரிந்து மீளவுஞ்
சிருறு மிதையச் செழுந்தா மகையிற்
ஏறகை போலத் தகைபெற விளங்கிய
அம்மெறு மெழுத்தா மான்மா வதனைச்
- 50 செம்மையூங்காரச் சிகையினி லேற்றி
அழுங்கிய வாயு வத்தைமே னேங்க

சிவபூரணையகவல்.

- மொழிந்தசங்கார முத்திரை யதனால்
அவாசியான்மாகவ யான்மமாந் தீரத்தாற்
ருவாதசாந்தத்திற் சோதியிற் கூட்டிச்
- 55 சுத்தப் பரிசஞ் சதுரமுக னிடத்திலு
மெத்திய விரதம் விண்டுவி னிடத்திலு
முருவங் கந்த முருத்திர னிடத்திலும்
அருவரு புந்தியோ டாங்கா ரந்தளை
மகைச னிடத்திலும் மனேனு விங்துகளைத்
- 60 தகாமல மொழிக்குஞ் சதாசிவ னிடத்திலும்
ஜவ ரிடத்திலு மகவசென் ரெடுங்கச்
செய்வது குக்கும் தேகசைத் தியதாம்
உடலினிற் றனித்தனி யோஹரம் பூதம்
அடைவுறுக் குணம்வடி வளைத்தையு நினைங்தே
- 65 மருசிய வாயுவை வாங்கி சிதுத்தி
விரவமே நேஞ்சி விடத்திடும் போதில்
இறைஞ்சிய சிகர்த்தி யிலாமெனு மெழுத்தை
அறைஞ்துமன்னின்குண மைங்கையு ஸிக்கி
யுவங்கிடு பிரதிட்டையி துயிமெனு மெழுத்தை
- 70 நகின்றுவின்குண நான்கையு ஸிக்கி
யொழிந்தபேன் வித்தையி துயருமெனு மெழுத்தை
மொழிந்தன னின்குண மூன்றையு ஸிக்கி
யடித்திடு சாங்தியினைமெனு மெழுத்தை
யெடுத்துகரத் ததன்குண மிரண்ணடயு ஸிக்கிச்
- 75 சாங்தியா தீந் தனில்லூ மெதுமெழுத்
தோர்ந்துறைத் ததன்குண மொன்றையு ஸிக்கி
மணமுத லீஸ்ஸதயும் வாயு வனல்புனல்
தின்னைமே தினியொடு சிற்பரா காசம்
இவைகளில் அலடர்த் திட்டவின் மேஜியை

- 80 அவையவை யின்வடி வாக நினைந்தே
மறம்பொரு மத்திர மஞ்சிர மதனுற்
பிறங்கிய வலக்காற் பெருவிரும் நன்னி
நூக்கம் தாக வதித்தவை கணலால்
ஆக்கையின் குற்ற மசீவுத்தையு மடர்த்தே
- 85 உறுமல பந்த மொழிக்கொரு எளியாய்ச்
சருவருணியமாக் தன் மையை நினைந்தே
உய்த்திடு ஓடிக ஞான்ஞாம் புறம்புஞ்
சத்தியி னமிர்த தாரையா னைந்தே
அகரா யுகார மதனெனுடு மகாரம்
- 90 பகாத பிரணவப் பாவளை யதனுற்
சிந்த மாகிப செழுந்தா மஸாயிற்
சுத்தங்கைதயெறுங் துலங்குமாதனத்தில்
அம்முதல் விந்து வளவா நாற் கலைச்
செம்மைய தாகக் திகழுபிர னைவத்தால்
- 95 திலையத்தானத்தி ழிக்கருக்குமவுடல்
திலைபெற வந்து கிளும்பந்தகைம் கருதி
ஐங்கலைப் பிரணவ மாத்மமாக் தீரத்தாற்
பொங்கிய வாயுயின் பூரகத் தூடனே
குக்கும வுடலிடைத் துவாதசாக் தத்தினு
- 100 கீக்கியான்மாவை திலைபெற வைத்தே
யருள்பொழி யழுதா வூடுடேகித்தே
நினராதரு மங்க நியாதனு செய்திடச்
குக்கும சுத்தி தூசுசுத்தியெனு
மாக்கையின் சுத்தி யாத்மகத் தியதா
- 105 மெண்ணிய முக்குணத் திருத்திறநு செம்மாம
லெண்ணிற மஜ்ஜில டீமிகாச பரின்.

சிவபூரையகவல்.

- நாபிகங் தந்தனி னுளிரண் டங்குல
மேனியனோமிசை வெண்ணீறமுடியில்
போதமா மெட்டிதழுப் புண்டரீ கத்துறை
- 110 சோதனீங் கந்தனிற் ரஹவாதசாங் தத்தியை
மாவா கனஞ்செய் தமலீன் மஞ்சனம்
டூவாதி யாற்புறம் போலருச்சித்து
விக்துனி னமுதான் மெய்ஞ்ஞா னுக்கினி
யுக்திக் குண்டத் தோமம் புரிந்தே.
- 115 சியன்றரு டூசனை வேள்ளியி னுப்ளா
பயன்றனை முழுதும் பரமனுக் களித்துப்
புருவ நடுவினிற் பொங்கொளித் தாரகை
யுருவுற சோதியை யுறுகிலோங் திருந்தே
புதம்பினு மென்பாற் டூசகெகாண் டருவளன
- 120 அறப்பெற வேண்டி யதுமதி பெற்றிட
மந்தரி யாகமு மான்ம சுத்தியு
மிக்த முறைமையினீசனுக் கியற்றித்
கக்கடோர் டூசைத் தானாங் தண்ணோ
விக்கின சீக்கி சியந்தகாப் புறவே
- 125 பாத்திர மந்திர மதுகொடு முக்காற்
ஏகத்தலங் தட்டியுக் கண்டைவண் டிரையினுக்
திக்குபங் தனைமுஞ் செப்பத் திரத்தா
லக்கவசத்தா லவகுண்டன த்துடன்
மெத்திய ஜீழூகி மேலு சிறை தீடு
- 130 சத்தியின் குழுவறங் சத்திமங் திரத்தாற்
றேஹுமுத் திரையுஞ் சீர்பெற வியற்றித்
தான சுத்தி தண்ணையும் புரிந்தே
மருக்கமழ் பாத்திய மருவுமாசமன
மருக்கிய மூவகைக் கணமத்தபாத் திரங்கினே

- 135 பத்திர சுத்திசெய் தங்குசுத் சமுதம்
வைத்திட மிதய மந்திரத் தமைத்தே
நாலா றைட்டென நலிற்றிர ஸியங்க
வேலா தொழிலி னினைசுத்தசங் தனமுடன்
றணச்திடா தறுகு தண்டில நறுமல
- 140 ரளைங்கபாத்தியமுத் லாகிய முன்றி ஹட்
பொருவிலா றங்கம் பொருந்துபாத் தியமும்
பிரமமா றங்கம் பிறங்கா சனமும்
திதற வைமட்துபின் திகழுர்க் கியங்களை
யாதன முந்தி யைமுக மந்திரஞ்
- 145 சௌமாம் வித்தியா தேகநேத் திரமுடன்
மூல மிதய முடிசிகை கவச
மத்திர மூல மஸ்தவுமங் திரங்களிற்
பத்தலர் கொண்டு பூச்சளை புரிந்தே
விவ்வனக மூவிடத் தினைசுந்தபாத் திரங்களி
- 150 வவ்வவ மந்திரத் சமீமங் திரித்தே
திக்குபந்தனுத் தேஹுமுத்திரைதரதரு
மார்க்கையங் தனைக்கொண்டத்திர மதனுற்
றண்ணையும் பூசைத் தகுதிர வியங்களோ
டி ன்னியல் சுத்தி யியற்றிமீன் டவைதலோ
- 155 யறைந்திடுங் கவசத் தங்கையான் முடிச்
சிறந்திடவபிமங் திரித்திதயத்தா
லழுந்திடுங் கவசத் தவகுண் டனத்துடன்
மொழிந்திட தேஹு முத்திரை கொடுத்தபின்
சுத்தினால் வகைசெயுங் தோயகும் பத்துடன்
- 160 வத்திர மத்திர மந்திர மதனுன்
முக்குறக கழுவி மொழிந்திட மிதய

சிவபூஷணயகவல்.

- மங்கிரங் கொண்டு வடித்தெடுத் தமைத்தே
யார்த்தமஞ்சனங்தீன யருக்கியக் தன்னிற்
ஞேய்த்திசி மலராற் சுத்திசெய்திப்படி
- 165 யுன்னிய பூசையி துபகு னம்பல
துன்னிய திரவிய சுத்திசெய் தகற்பின்
தன்னு தனத்திற் ரகுஞ்சிவா தனத்தைபு
ருன்னிய மார்பினின் மூர்த்தி தன்னையுஞ்
சாத்தி நெற்றியிற் சுந்தனத் திலதமிட
- 170 டேத்தியோண் மலர்கொ டிசைங் கழுலாத் தாற்
சிரங் கணி லருச்சனீ செப்பேத சிவமயம்
பொருந்திடத் தன்பாற் பூசனீ புரிந்தே
மாசறு நாயினில் வருதிறப் பிறப்பெது
மாருசங்கெட வளினாத்துமாங் திரங்கனு
- 175 முற்றா தாங்கத் தன்னொளி பொருந்தச்
சொற்ற மங்கிர சுத்தியும் புரிந்தே
தரித்திடு மனப்பகன் ரகுமஞ்ஞானம்
அருத்திகவராக்கி யமைகவரியத்துட
னேசறு பத்ம மெனுஞ்சுடுத் தாசனம்
- 180 பூசனீ செய்து புதியவேண் டுக்ஸபுளீஷா
மிகுமெழிய மஞ்சன வேதிகை தன்னிற்
ராநுசிவ லிங்கங் தகீனயுற விருத்தி
முங்கிய வாதன மூர்த்தி மூலஞ்
சிங்கதொ னிதயஞ் சிரங்கிகை கவசம்
- 185 அத்திர மிலையா லட்ட புஷ்பமுஞ்
சுத்திசெய் தருக்கிய தூபதீபங்கொடுத்
தாய்க்கவத் தீரத்தா லகந்றுனின் மாலையம்
போங்கிடு தன்டிதன் பூசனீக் கணமந்தே
யகமதரு தூங்கி ராட்டியதன்பின்

சிவபூரணயகவல்.

கள

- 190 கமத்தரு மெண்ஜைய்த் காப்புமாக் காப்பு
மஞ்ச ணெல்லி வழுவறங் சாத்திப்
பஞ்ச கெள்ளியம் பஞ்சாமிர்தமிழவ
யாடி யருளிய தன்னிடனைய் யாட்டி
நீடிய விளவெங் ரீராட் டியபின்
- 195 வில்வபத் திரங்களை விரவமத் தித்து
ங்லகர்ப் பூர ஏறந்துக டி.மிர்க்கே
விருப்புற செழும்புனல் வெண்டயிர் செஸ்தேன்
கருப்பஞ் சாறுபாற் கணிச்சா நின்ஸீர்
அஞ்செழுத் தாவிவை யபிடே கித்தே
- 200 விஞ்சிய முடிக்கலர் விடாது புனைந்தாங்
கிடையிடை தூயசீ ரிசைநஹங் தூபப்
புடைபயி லட்ட புஷ்பமுஞ் சாத்திப்
பொருங்திய குச்சப் புந்கவ சத்தாற்
பரிந்துசாத் தீயபின் பதாக்கமுத் திரையால்
- 205 அதிகமா மூலத் தைதமுறை யாட்டித்
பதினென்று மந்திரம் பகர்ந்தினி தாட்டி
மிகுங்கிடும் வியோம வியாபிமங் திரத்தாற்
சகத்திர தாரைரத் தண்புன லாட்டித்
தண்ணரும் புன்னலாடு சந்தனைக் குழம்பும்
- 210 நண்ணிய பனிஸீர் நயப்புட னுட்டித்
தவலறு சுகங்த சந்தனு திகள்பவில்
நவகல சங்க னயப்புட னுட்டி
விங்கிப் படி.சுசெய் திதயமங் திரத்தாற்
சங்கத்.தருக்கியத் தண்புன லாட்டி
- 215 யாசறு திருவொற் றுடைபுஞ் சாத்தி
யிசனைப் பிடத் தெழுங்தரு எப்பணி

சிவபூரணப்பகவல்.

மன்னுக்கைமங்க கரன்றனீன வாயுரைநா னந்தி னு
முங்கு னுவெசங் திருக்கீரை யுத்தர திசையினு
மத்தகு பீட தணக்கா வியத்திற்

- ०) சத்த கருக்க டம்மையு மதைவே
திரம்பெறங் சாத்திற் தென்தினை முகமுறப்
நீறங்கை விலீங்க பீடத் திலைமீழ்
ஊகார சத்தி யனந்தா சவாத்தாடு
ஸ்ரா மனந்தனீ மிதையுறங் சாத்திற்
- १५) பொருக்கணக யுதுமனிப் பீடக் கால்களிற்
நிருக்கிய வங்கி திசைமுத னுன்கீ னுங்
தரும முதனுன் கருக்குறங் சாத்திற்
திருமரு வியசீழ்த் திசைமுத னுன்கீ னு
முறைத்தரு வதனம முதனுன் கணமத்தே
- २०) புனையதச் சதன மூர்த்துவஃ சதனம்
ஏதமில் கிருதி பீரவிற் சாத்தி
பத்தமா காநம் பீச மங்குமா
தன்மை நானக் தாதுகண் வினாகவிதை
பன்மை யுதுப்புறு பத்தமா சனத்தையுங்
- २५) தீவையிற் கேசரஞ் செறியித மூட்டி னும்
யாலம் முதலென் வகைச்சதந் திகஞ்சன்
இடமும் கர்ணிகை பீசா னந்திற்
தடமுலை பானேன்மனி தன்னையுஞ் சாத்தி
யிதழ்நுதி வட்டத் திரவிமண் டலத்தையும்
- ३०) அதனதி பத்யா மயனையுஞ் சாத்தி
நுண்டரு கேசர துதியினின் மதியின்
மண்டலங் தன்னெடு மாயனைச் சாத்திற்
தாங்கை வர்ணிகை தருதாதி வட்டத்
தோங்கந் மண்டலத் துருத்திரன் மனையும்

- 245 தயங்குகர் ணினைகளுச் சுத்தமன் டலத்து
வயங்கதி பதியா மடேசன் ரைனாயும்
சிவாதனாக் தீனாயுஞ் சிவமுர்த் தினயுஞ்
தவாததன் மீதிற் சாத்திய பின்னர்
சிரமுதற் பதாந்தந் தெண்டபங் கிழினுன்
- 250 முரணிலீசான முதலியா சர்பணிச்
சுத்தியோ சாதந் தீனமுத ளாகப்
பத்திசேர் முண்ட பங்கியு மஹமாத்தீக
பங்கபா சனமும் பானிற மேனியும்
பொங்கர வஸமத்த பொற்புரி நூறுங்
- 255 தெண்டலை வெண்டிறை திருப்புறி யை குங்
கண்கள்ளு வைக்துவன் கரங்களீ ரைந்திணின்
மலைதரு சூலம் வச்சிரங் சுதிர்வான்
கொலைமழு வபயங் கொண்டு வலப்பால்
அரவொடு பாச மதிர்மணி வெங்கனல்
- 260 சிரனிய வங்குச மேவிரிடப்பா
ஹுறைர்திடுஞ் சுதாசிவ வெநுகிளை நிலைஉதே
சிறந்திடும் சித்தியா தேகமா வாகித்
தடுத்த திருமுக மைக்தினு கேத்திரங்
கொடுத்தபி னறுமலர் கொண்டவநு சலிபால்
- 265 உருத்திடு தினகர வொளிபவில் சிரணவ
மதித்திடு மூல மந்திர மதனுற்
சுமூலை யொனிபொடு துவாதசாங் தத்து
ளைமூமொரு சோதியை யிறக்கி சிங்துவிற்
சந்திர கேட்டி தருமொனி சுரத்தில்
- 270 வந்திடப் பிராண மார்க்கங் தண்ணிற்
ஏத்தியோ சாதந் தண்ணிலா வாகித

சிவபூஷண்யகவல்.

தத்தகு வாம மாதிருன் ரூதுங்
தாடன சங்கி தானசன் விரோதன
மேவிடக் கொடுத்தே விமலீனக் சுவாகத
மன்பொடு வினவி யருள்பெற் றகிலெழும்
இன்பொடு காக்கு மில, தவனா துன்ஸீனக்
செவ்விய பூசை செய்திடு மளவு
மிவ்வி விங்கத் திருந்தரு ளெண்டே
மிவைவீன வேண்டி யீசா னந்தா
லறைதரு சவாகத வருக்கியங் கொடுத்தே
சித்தமா மிவையஞ் சிரஞ்சிகை கவசம்
அத்திர முரமுத லங்கையி றமைத்தே
யேற்றமூ லத்தா லேகத்துவம் பெறச்
சேர்த்திரு கரத்தாற் றிக்குபங் தனமுட
னவகுண் டனஞ்செய் தானின்முத் திரையுடன்
விவெண்திர் மகாமுத் திரையுங் கொடுத்தே
கதிதரு காளகர் ணிகையி விங்க
முதிர்நமஸ்கார முத்திரை தன்னுடன்
முறைதரு மைம்முக முத்திரை காட்டி
யறைதரு பாத்திய மாசம ஞர்க்கியம்
ஆலமுண் டவுனுக் கலரறு கரிச
மூலமங் தீரத்தான் முறைபெறச் சாத்தித்
துயஸு லத்தாற் றாபமுங் கொடுத்தே
யாயவா சமன மருக்கிய முதவி

5 சிருத்தறுக் கெண்ணெய் நெல்லிமாக் காப்புக்
கருத்தினு லக்டவுறக் கருத்தியாட் டியவின்
ஆர்த்திடு மருக்கியத் தபீடீடுத்தே
பாத்திய முதலன பரிவுற சங்கி
மருவுதன் டுக்லான் மாற்றிய பின்னர்

- 300 தருபல சுகந்த சங்தன மறுகு
வில்ல மலரோடு வியக்கொள பரணம்
ங்லபொற் றுகின்மன நயப்பொடு சாத்தி
முங்புறத் தத்துவ மூவகை மஞ்சிரத்
தன்புறப் புட்ப வஞ்சனி செப்தே
- 305 சூட்டி யிண்ணட தொடைகறு மாஸீ
யாட்டி யோவிமணி பத்திர மதனாற்
நேசூறு துப தீபமுங் கொடுத்தபின்
ஆசமனத்தூட ஏருக்கியங் கொடுத்தே
முந்திய மனோரத முத்திரை காட்டி.
- 310 யெந்து பிரம மங்கமா நென்றும்
இங்கிவை லயாங்கத் தெழில்பெறஶ் சாத்திப்
பொங்குபோகாங்க பூசனை புரிதற்
காதர வியம்பி யஹுமதி பெற்றே
யோதுறு லத்தா லொருமலர் சாத்திக்
- 315 கிளர்க்தவிசானங் கிழக்கொடு தெற்கு
வினங்கிய வடக்கு மேற்திரை விகவகளின்
மொழியுமிசான மூதலோ ரைங்கையும்
பொழிந்து மலராற் பூசித் ததற்பின்
இயலுறு நேத்திர மீசன் நிசையித்தும்
- 320 அபலுறு விதய மங்கித் திசையியினும்
சார நந்தி லெழிற்சிரங் தலையுடு
தேசார் நிருதியிற் கிகையது தலையுக்
காட்டிய வாயுவிற் கவசங் தலையுங்
கிட்டிசைதெற்குக் கிளர்மேற் குத்தரம்
- 325 அருங்கிசை நான்கிது மத்திரங் தலையும்
இருங்கிடு மீச விலயாங்கந்தொறும்

சிவபூரணம்பகவல்.

- அடையினில் வாங்கி யத்திசை யிதழ்களின்
புடையுற விருத்திப் பூசனை புரிந்தே
ஆன வருக்கிய மடையினி அதவித்
- 330 தேனு பத்மங் தீரிஞ்சு லத்தொடு
தூய மகர சருக்குமுத் திரையிவை
யாபயிசான மாதியைங் தினுக்குங்
செங்கரங் குவித்திடு சிறந்த முத்திரை
யங்கமா ருக்கு மடையினி லனித்துப்
- 335 புகலுமு லத்தொற் புட்பவஞ் சலியுங்
நிகழ்த்தரு மகாமுத் திரையுங் கொடுத்தே
யீசனாக் கபேத மிவரைனத் தாபம்
ஆசம னாத்துட னருக்கிய மளித்தே
யீசன் நிசையி விசைங்திடுங் கெளரியை
- 340 யாசன மூர்த்தி யாதியிற் சாத்தி
நானு வீதந்தரு ணாலேவுந் தியங்தலைப்
பானீ யத்தொடு பரிகல மேத்தி
நிகழ்த்தரு மிவைகளை விரிக்கணமுதலாக்
துகளறு நால்வகைச் சுத்தியுஞ் செய்தே
- 345 தீரமுற கொரிதன் செங்கையிற் கொடுத்தே
யரலைமு லத்தா லமுதுசெயப்பணிப்
பிரமாங் கங்களைப் பரிவறக் கருதிப்
பரிகல மொன்றினிற் பரிந்தமு தனித்தே
யாசமனக்கொடுத் தங்கைகடு வட்டி
- 350 வாசமோ டடைக்காய் வகைபெற ஏதவித்
தங்திடு மருக்கியங் தன்னெஞ்சு மூல
மங்கிரங் கொண்டு மருமலர் சாத்தித்
தாபமு நால்வகைச் சுத்திநேத் தீரந்தரு
தீபமுங் கொடுத்துத் திகழுமா சமனம்

- 355 அருக்கிய முதவி யலரறுகரிசியிற்
மருக்கிய சருவ தத்துவா திபனெனப்
பகநழலத்தாற் பளித்திரண் சாத்தி
நிகரிலா லத்திரின் நிகழ்ப்பரா சத்தியை
முன் நூற வாதன மூர்த்திமூலங்கள்
- 360 அன்னவை சாத்தி யருக்கியங் கொடுத்தே
சத்தி பொருந்திய தூப்பீபங்கொடுத்
தத்தீராக் சவசத் தங்கையாற் சுற்றி
மிருகமுத் திரைபயில் வெண்ணீரதனால்
அருகுற முக்கா லமலைனச் சூழ்ந்தே
- 365 யெண்ணூமா லத்தி யிடந்தனி துப்ததனின்
அண்ண துக்காசம ஞார்க்கப் புதவி
நிறுக்கன் ஞாடி நிகழ்குடை சாமரம்
மாறில்பொன் ஞால் வட்டமூம் சிசிரியும்
அஸ்டவினி ஸருக்கிய மாசமனங்கள்
- 370 இகடவிடை பொருந்த வியற்றிழலத்தான்
நாதமொ டெழுப்பிய நமோந்தழுலத்தால்
ஆதியைப் புட்ப வஞ்சலி செய்தே
சித்திர மகாமுத் திரையுட ஸீனமுக
முத்திரை தண்ணியு முறையுறக் கொடுத்தே
- 375 யெய்திடு மவருட னினையத் தருச்சனை
செய்திடு செபலடஞ் செங்கையில் வாங்கி
நுவலுமூ லத்தா ஞாற்றெட்ட டிருஷினப்
பவமகன் நிடச் செபம் பண்ணியதற்கின்
கதமுற மத்திர கவசமோ டிதயத்
- 380 திதயமுதன்மறித தெதிர்சம்புடித்தே
யறிந்திடு மிரச்சை யவகுண்டனத்துடன்

சிவபூஷணயகவல்.

- செறிந்திட வலது செங்கையிற் பற்றி
அத்த சிறைத்த வருக்கிய முற்பவ
முத்திரை கண்ணெடு முமர்த'னன்றி
- 185 யுன்னருஞ் செபத்தையு முற்றகன் மத்தையுங்
தன்னையும் வரதாந் தனி லுறக் கொடுத்தே
யங்கித் திசையி லருள்குருவுமர்த்தியிற்
நங்கைய பரசிவங் தலையருச் சித்தே
நாடிய மேற்றிசை நண்ணிய யோக
- 190 பிடமேல் வித்தீயா பிடங் தனையும்
பூசித் தரணையும் புட்பவஞ் சலியான்
நேசித் தவன்புகழ் நெஞ்சுறத் துதித்தே
யண்டனை வலஞ்செய் தட்டாங்கலுறத்
தெண்டனிட் டிருகரஞ் செண்ணிமேற் கூப்பிக்
- 195 கருத்தறு வுபய காலமா திகனில்
அருச்சனை புரிதற் சுசத்தா மவர்தாம்
ஆசன மூர்த்தியோ டரணைமூ லத்தாற்
பூசனை புரிந்து போகாங்களில்
சிறைதரு பிரம நேத்திராங் கங்களை
- 200 முறைதரு சுந்தி முறைமையிற் சாத்திக்
கருத்தா மக்களி காரியஞ் செய்தற்
குரித்தா மவர்செய் துடனிவே தித்தே
யட்டபுட் பங்கொடுத் தைம்முக முத்திரை
இட்டனுக் கண்பு சிறந்திட வுதவி
- 205 சுத்தியோ சாதங் தனைமுத லாக
மொய்த்தவை முடியிது மூலமாங் தீரத்தாற்
ஷ்டனை யருக்கியம் புசிந்த வதற்பின்
ஆசில்போ காங்க மவைதனக் கண்டவே
சயம்பெறு மந்திரங் தனைமுத லாக

- 410 சியம்புமீசான மிறுதிய தாக
வற்றவ ருக்கிய மொருமையிற் கொடுத்தே
முற்றுநாராச முத்திரை மலரால்
ஆர்த்தமங் திரங்க னளைத்தையு மெழுப்பி
மூர்த்தியிற் றிவ்விய முத்திரை கொடுசேர்த்
- 415 தஞ்செழுத் தருச்சித் தருக்கியங் கொடுத்து
வஞ்சனேன் பிழைகளை மனம்பொறுத் தருளெனத்
தொக்கபின் னினைங்கு சோதிலிங் கந்தனைத்
திக்குபங் தனத்துடன் செய்தவ குண்டனம்
முன்கெழு தேஷு முத்திரை கொடுத்தே
- 420 தன்குரு முதலோர் தமக்கும் பராமுகவு
கூர்த்த வருக்கியங் கொடுத்து விடுத்தே
ஸூர்த்திசெய் ததற்பின் முளைமழுத் சண்டலை
யாசன ஸூர்த்தி யவன்றன் ஸூலத்தாற்
பூசனை செய்து புனைந்தவின் மானியங்
- 425 தகைமைனை வேத்தியங் தான்முத லாயின
வகைபெறக் கொடுத்தவன் மந்திர மதனுற்
செபித்து சிவேவனன் செய்திரு கரங்கள்
குவித்தடி யேன்செய் குறைபொறுத் தருளெனக்
குவிய வருக்கியங் கொடுத்து விடுத்தபின்
- 430 மலர்பயி லருக்கிய மந்திர மளைத்தையும்
நேர்பெற வாங்கி தெஞ்சகத் தகைமத்தே
சோர்னினின் மானிப சுத்தியும் புரிந்தே
யிருபதக் கழுவி யியற்றியாசமனங்
திருகீ றணிங்கு செய்து நிபாச
- 435 மோர்த்திடு மிருபத் தோருரு வகோரஞ்
சாந்தியின் பொருட்டுத் தகைபெறச் செபித்தபின்

சிவபூஷணயகவல்.

மாதறு கப்பிலைக்கு வாயுநை கொடுத்துப்
பூசனீர் செய்திடும் பூசனீர் முறைக்கையைச்
சொற்றமிக் கூகவலிற் சொல்லவேண்டுமென

- 440 நற்றவ துவலக நாயகன் னிளம்பச்
சிற்குண வூரைத்த சிவாகம ணோக்கி
நற்கமலையில்வாழ் ஞானப்பிரகாசன்
சொல்லிய பூசைத் தொகையினைப் பழுதற¹
வல்லவர் வீடுற வல்லவர் தாமே.

சிவபூஷணயகவல் முற்றிற்று.

திருஞானசம்பங்கமுர்தி திங்கயனுர் திருவடிவாழ்க.

—
சிவமயம்.

சௌராத்தான அகவல்.

—
திருவாரூர்
நூனப்பிரகாச பட்டாரகர்
அருளிச்செய்தது.
—
—

இது
எட்டயாபுரம் சமஸ்தான வித்வான்
திருமயிலை, வி. சுந்தரமுதலியாரவர்களால்
பார்வையிடப்பட்டு,

சேனீனை:
மதராவஸ் ரிப்பன் அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1911.

வ
சிவமயம்.

சௌவா நுட்டான அகவல்.

சீர்பெற மனுதிச் சிவாகமப் படியே
நேர்பெற சித்திய நியமம் புரிவோர்
கதிரவ னெழுமூன் கடிகையைய் தென்ன
மதிபெற வெழுக்கு மகேசனை சிறீனாந்து

- 5 தகளாறு செனாச சுத்தி புரிந்தபின்
தகைகணமசேர் தங்க தாவனன் செய்தே
போக்குநன் னாதிமுதற் புனல்களி னுடித்
தோய்க்குமூன் காய்க்க துகிலினை யுடுத்து
மூவகைத் தத்துவ முறைதனின் முக்கா
- 10 லாவது புரிந்திட்டாசம னத்தையும்
அுகரங்க சுத்திசெய் தத்திர மதனு
லீதயங் கொடுதொடு மிடங்களுங் தொட்டு
வைத்தவெண் ணீற்றின் மங்கிரம் பதினெண்
றத்தங் தன்னு லபிமங் திரித்தபின்
- 15 பெருகிர லணிகிரற் பிடித்தவெண் ணீற்றுற்
கிரமுதற் பரிசனன் செய்தத் திரத்தா
லாசா ரத்திசீனு கைந்திடனு சிரமுத
லீசா னுதிகொண் டிட்டுஸீ நைட்டினில்
அத்தகு மற்றை யங்க மெங்கலூஞ்
- 20 சுத்தியோ சாதங் தனுசி றணிக்தபின்
கரமிசை ரீற்றைக் கழுவிய புனலின்

மூரணிலீசான முதலைங் தனமத்தடின்
சென்னியிற் ரெளித்துச் சிவமங் திரத்தாற்
சொன்னவாசபனக் தொடுமீடம் புரிக்தே

- 25 மகிழ்ந்திடச் செய்வது மானத னானம்
கிகழ்ந்திட வேகர சியாசன் செயும்படி
யத்திரக் தன்னு லங்கை துடைத்துத்
சத்திமக் திரத்தாற் றகைபெறக் கூட்டித்
திருவுறு சிவாதனஞ் சிவழூர்த்தியினுற்
- 30 பெருகிர விரண்ணடியும் பிள்ளைக்கவன் வைத்து
முங்க மீசான முதலைங் தீணையும்
ஜங்கிடம் பெருகிர ஸாதியா யமைத்தே
யங்கையில் வளைத்த வங்குட் டங்கொடு
திகழ்ந்திட வித்தியா தேகமு சிசித்தே
- 35 வகைதெரி நேத்திர மந்திர மதனு
லகமுற நடியிர லாரைறயும் வளைத்தே
பூறுபெரு சிரலா ஆள்ளங் கைகளின்
மறுவறு மூல மந்திர சிசித்துச்
சிறுவரன் முதலாய் செறிக்தால் சிரவின்
- 40 முறைதரு மிதய முதனியா சம்பணி
யத்திர மதனு லங்குட் டங்களின்
மெத்திய தர்ச்சனி சிரல்களாற் றறித்துக்
கவசமங் திரத்தாற் கைகளைச் சுற்றி
யவமின்மூலத்தா லணமந்திடக் கூட்டு
- 45 யிருக்கர நியாச மியற்றிய பின்னர்
செருங்கிய வங்க நியாசன் செயும்படி
செறிதரு சிவாசனஞ் சிவழூர்த்தியினு
னெறிதரு யார்ப்பினி னியாசன் செய்தே
முந்திய சிரமுதன் முழுந்தா னாவா

- 50 மைந்திலீசான மாதிகையங் தமைத்தே
திருத்தகு வீத்தியா தேக்கேந்த திரவிவை
கருத்தாறு மார்பினுங் கண்ணினு மைமத்தே
யநின்திட மூலத் தணிலிரல் பெருஷிரல்
செறிந்திட மார்பினிற் செய்து நியாச
- 55 மான்றிடு மிதய மாதிமங் திரங்கண்
மூன்றுமத் தலங்கண் மூன்றினுங் கொடுத்தே
தவறறு புயங்களிற் நர்ச்சனி யதனுற்
கவசமங் திரங்கொடு கவசமு மைமத்தே
ஒங்கணி விரலி இன்னாங் கைகளி
- 60 லாங்குற வத்திர மதுகொடு நிசித்துத்
தக்கைத் தலங்கொடு தாளத் திரயமுங்
திக்குபாச் தனமுஞ் செய்தத் திரத்தா
வாய்ந்திடு கவசத் தவகுண் டனமும்
வாய்ந்தமூலத்தான் மகாமுத்திரயும்
- 65 அங்க நியாசமு மடையினிற் செய்தபின்
பொங்கிய மார்ச்சனம் புரிந்திடு மாறு
வாட்டமில் பதின்னாறு மந்திர மதனு
லீட்டிய பிரானை யாம மியற்றி
யாங்குறு விந்துவி னமுதித யத்தால்
- 70 வாங்கியே புனவின் வைத்துமு லத்தாற்
சிறந்தவுத் திரத்தாற் நிக்குபாச் தனமு
மறந்தரு கவசத் தவகுண் டனமுஞ்
சித்திர மான தேனுமுத் திசைமகா
முத்திரை மூலத் தானு முடித்துக்
- 75 கலைமகன் கயலை கெனரியிங் கவரைத்
தலைணமமுச் சந்தியுங் தணித்தணி நினைத்தே

- வரமிகு பதித்தூர் மந்திரத் தப்புனஸ்
சிரமிசைக் கும்பஸுத் திரையாற் மூளிக்கே
யாசுற மீனவு மய்ப்புக் கண்ணுன்
- 80 மாசது புனலீல் வலக்கையில் வாங்கி
யகழுற சிடக்கை யமைக்கத்தில் வீழ்ப்பால்
பகல்பதி கண்ணாற் புரோக்கித் தத்துவி
னின்றமெய்ப் புனல்வலம் கேர்ப்பர வாங்கி
நன்றிகா சிடதூ நாசிவி சிடக்கத்தாற்
- 85 ஏன்றியுட் புதுந்து துரக்கிடத் தண்பான்
மன்னிய வல்ளினை கைக்குளம் பெணவே
நாடிய வலது நாசிகை யாற்புறத்
தோடி வீழு தெண்ணினை துற்றவப் புனலீத்
தில்லையிய வச்சிரச் சிலைபுரு வாக
- 90 வெண்ணிய வலப்புறத் தெரியிடத் துய்க்கே
கருக்குமாசமாய் கரியியாசத்தொடு
நிறைகரு மக்க நியாசமுஞ் செய்து
மன்னிய கவச மந்திர மதனந்
ரம்பீனமெய்ப் புனலாற் தகைபெறச் சூழுஞ்து
- 95 சூரிய ரிடத்திற் சுத்தலை கிளைங்கே
சீரிய காயத் திரியுடன் மூலங்
தற்பனை மூக்குறை தனித்தனி செய்தே
யற்புத ஜூபமீ சூரங்குசெய் தடைனி
லக்கமொவ் வொருக்கா லருக்கியங் கொடுத்தும்
- 100 பதினாறு மந்திரம் பகர்ந்துதர்ப்பித்துச்
சூரிய மந்திரக் துகளந் முக்கால்
வாரியிற் தருப்பனை வகைபெற வுதவி
மந்திரக் தேவர் வகைபெற மிருஷக
ஊந்தமின் மஜுக்க ஊடைவறு டிதர்க்கு

- 105 தங்கதாய் ஞாதி கடன்குரு விவர்க்கு
முந்திய தருப்பண முறைமுறை செய்தே
வேண்டிய மந்திரம் வேறுஞ் சிலபல
பூண்டிரு தருப்பணம் புரிந்து விதிப்படி
தங்குமா சமனாக தருகர சியாசமு
- 110 மங்களி யாசமு மடைவினிற் செய்தபின்
மருவியே புனலின் வைத்திடு மழுதைப்
புருவ ஸுவினிற் பொருங்கிடக் கூட்டி
ஆல மந்திர முறைபெறச் செயித்தே
குலபாணி யளைத் தொழுதடி வணங்கி
- 115 ஏற்புகழ் கமலை ஞானப் பிரகாசன்
அற்புத மாகிய வாகமப்படியே
நயவன் புடனே எனிலும் விதிப்படி
ஞியமம் புரிவோர் நீடுவாழ் பவரே.

சௌநாட்டான அகவல்
முற்றிற்ற.

ஞானசம்பந்தமுர்த்தி யனத்திருவடி வாழ்க.

